SOLIA
THE HERALD

OCTOBER 1993 VOL. LVIII No. 10

CELEBRATING THE 200TH ANNIVERSARY OF ORTHODOXY IN NORTH AMERICA

RECEIVED
OCT 2 1993
LIBRARY - P.A.O.I.

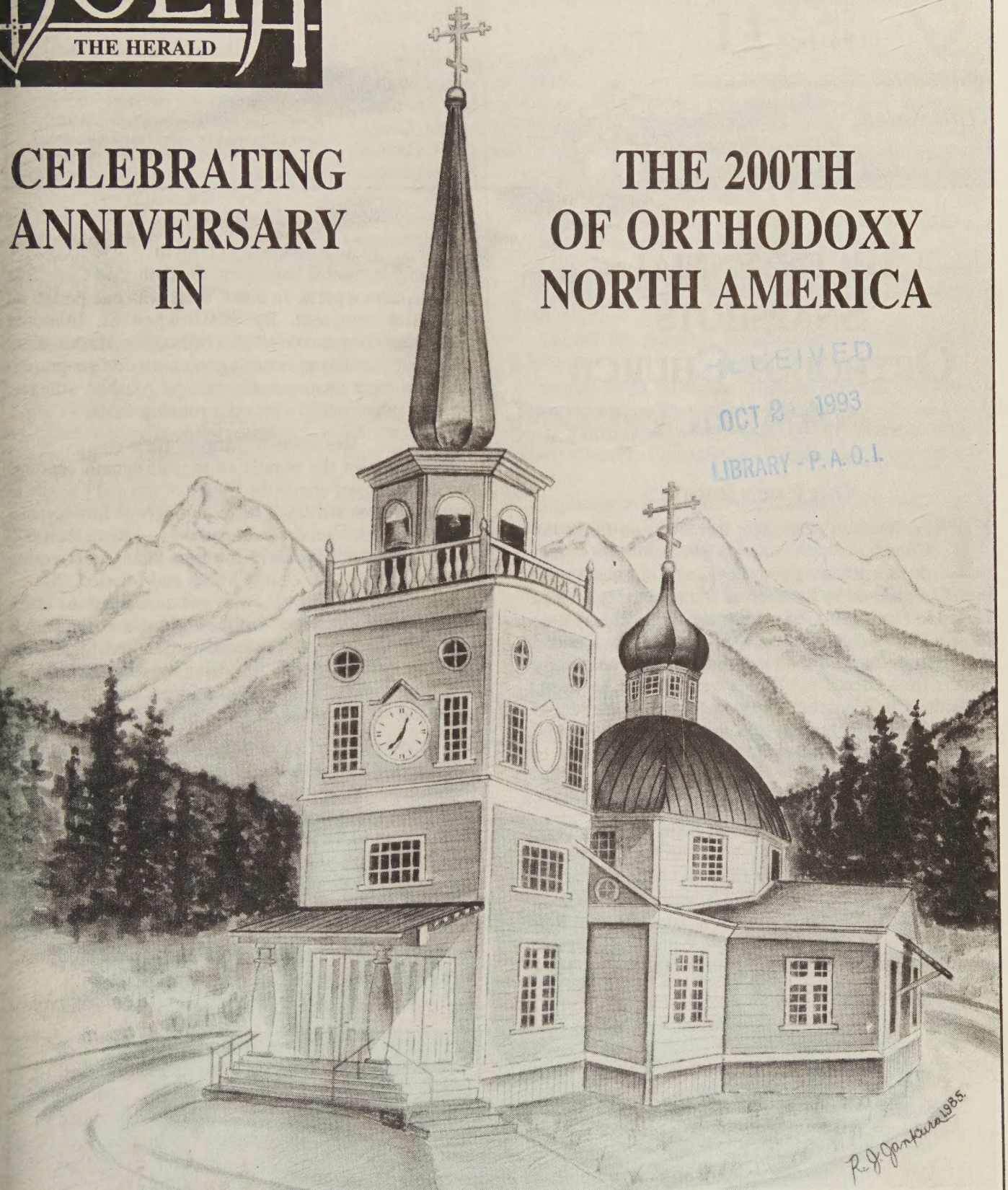

ST. MICHAEL'S: THE FIRST CATHEDRAL IN NORTH AMERICA — SITKA, ALASKA

SOLIA
THE HERALD

BUSINESS MANAGER:
Cornel Ivascu
ROMANIAN EDITOR:
Manuela Cruga
ENGLISH EDITOR/SECRETARY:
David Oancea
STAFF:
V. Rev. Fr. Roman Braga
Rev. Fr. Remus Grama
Mark Chestnut
Dinu Cruga
George R. Gavrila
Florence Sirb

CHAIRMAN:
Rt. Rev. Bishop
Nathaniel Popp

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for $12.00 per year: United States, $14.00 per year: Canada, and $16.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2522 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Second-class postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate.

Bicentennial Snapshots Orthodox Church in America

Our Early Roots

Two hundred years ago, there was no Orthodox Church in North America, yet there were Orthodox Christians. Russian explorers reached Alaska in 1741, followed by fur trappers and merchants. Greeks landed in Florida in 1768, and established a colony near present-day St. Augustine. In 1784, the Russians founded their first permanent settlement in Alaska. These early settlers from Greece and Russia were, for the most part, Orthodox Christians; but they were laymen — they could pray and, in the far reaches of colonial Alaska or Florida, baptize, but there was no formal Church presence in North America.

The Early Mission

In 1794, this situation began to change. In that year, on September 24, a group of monks arrived in Kodiak, Alaska, to found a mission. They had been sent at the order of the Russian Empress, Catherine the Great, to minister to the Russians living in Alaska and to preach the Gospel to the Native population. Within a few weeks, they began construction of a church building — Holy Resurrection in Kodiak.

Missionary Growth

From this humble beginning, the Orthodox Church in North America grew. In 1794, there was one parish on the entire continent. By 1840, when St. Innocent (Veniaminov) was consecrated bishop for Alaska, there were four parishes ministering to enormous geographical areas each encompassing several Alaskan villages which a priest would visit on a rotating basis.

Response to Immigration

Beginning in the middle of the nineteenth century parishes emerged across the United States and Canada in response to the arrival of large numbers of immigrants. Today, there are hundreds of parishes — more than 600 in the Orthodox Church in America alone — covering Alaska, Canada, the United States and Mexico.

Certainly, this growth was not consistent or easy. There were also years of decline and strife — the period just after the sale of Alaska to the United States, for example, or immediately following the Russian Revolution. But nonetheless, by God's grace, the Church did grow and will continue to do so in the future.

The Future

This is what we will celebrate during the coming Bicentennial Year: the missionary beginnings and the immigrant expansion; ministering to the Orthodox and reaching out to those who are not. For all this and more we give thanks to God and ask for His grace and blessings for the continued growth and prosperity of Orthodox Christianity in North America.

In this Bicentennial Year, it is important to reflect on the many people who lived, worked, and have brought us to where we are today.

Cont. on page

COVER: A reproduction of a watercolor painting by R.J. Jankura of the first Orthodox cathedral church in North America, built during the administration of INNOCENT (recognized as a saint in 1977), Bishop of Kamchatka, Kurile and the Aleutian Islands. Eight Russian Orthodox monks arrived in Alaska on September 24, 1794, to begin an Orthodox mission in North America. The first act of the Bicentennial celebration was the blessing of the newly-built Bicentennial Cathedral of St. Innocent in Anchorage, Alaska, on September 19. Special events will continue throughout the year, culminating on September 24-25, 1994, in Washington, D.C.

ICENTENNIAL

nt. from page 2

St. Herman of Alaska
Wonderworker of America
(+1837)

St. Herman was a member of the original missionary am. He lived in Alaska for 43 years after his arrival, aching the Natives and caring for the local children, pecially orphans.

St. Innocent of Moscow
Enlightener of the Aleuts and Apostle to America
(+1879)

St. Innocent was the first Orthodox bishop to serve the rthodox Church in North America. He translated the ospel into Native languages and established the first minary in North America.

St. Tikhon
Patriarch of Moscow, Enlightener of North America
(+1925)

Saint Tikhon served as archbishop of the North Ameri-an Church at the end of the nineteenth and beginning of e twentieth centuries and articulated a vision of North merican Orthodoxy which is remarkably similar to the ision that guides the Orthodox Church in America to-ay.

Fr. Iakov Netsvetov
(+1864)

Father Iakov Netsvetov was a priest of mixed Russian nd Aleut ancestry. He was a co-worker of St. Innocent nd continued the Saint's work of translating the Gospel nto Native languages.

Fr. John Kochurov
(+1917)

Father John Kochurov built Holy Trinity Cathedral in hicago and is reckoned the first clergy martyr of the ussian Revolution.

Fr. Alexander Kotovitsky
(+1930's)

Father Alexander Hotovitsky built St. Nicholas Ca-hedral in New York City and founded many parishes long the east coast of the United States. He died a nartyr's death in a Soviet concentration camp.

Of course, there are numerous others — priests, bish-ps, lay women and men, who through their prayers and abors have helped to build up Orthodox Christianity in North America.

The Bicentennial Celebration

We inaugurate the Bicentennial Year with thanksgiv-ng and prayer to God. We ask him to bless our celebra-ion and to make it a worthy tribute to our past and a noble beginning to our future.

Our Primate, Metropolitan THEODOSIUS, blessed he newly-built Bicentennial Cathedral of St. Innocent in Anchorage on September 19, the first act of the celebration. In remembrance of the first Alaskan missionaries from Valaamo Monastery, His Holiness, ALEKSY II, Patriarch of Moscow, joined His Beatitude in Alaska, and visited several other cities around the United States helping us begin our Bicentennial celebration.

During the coming year, the celebration will continue as each diocese and institution of the Church observes the Bicentennial in its own way.

The Bicentennial Year will culminate in Washington, D.C., on the weekend of September 24 and 25, 1994. Metropolitan THEODOSIUS together with the Holy Synod of Bishops will lead the Church in celebrating the 200th Anniversary of the founding of the first Orthodox Church on the North American continent.

The Bicentennial of Orthodox Christianity in North America is a great gift of God to us. Therefore, mindful of our heritage, let us renew our witness of the Orthodox Christian faith to the world. ❊

HIERARCHAL SCHEDULE

August 1-14. Vatra. Senior Religious Education Camp. Administrator.

August 15. Sunday. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Pilgrimage. Divine Liturgy. Luncheon.

August 19-22. Thursday-Sunday. Regina, SK. St. George Cathedral. A.R.O.Y. Conference. Meetings, worship services, festivities.

August 23. Monday. Woolsley, SK. Pastoral visit to V. Rev. Archimandrite Martinian Ivanovici.

August 26. Thursday. Southfield, MI. St. George Cathedral. Funeral service for Doamna Preoteasa Valeria Ivascu.

August 29. Sunday. Rives Junction, MI. Divine Liturgy.

August 30-31. Monday-Tuesday. Ellwood City, PA. Transfiguration Monastery. Pastoral visit. Divine Liturgy. **Tuesday evening: Warren, MI. Descent Holy Spirit Church.** Consultation of plans for church consecration.

September 4-5. Saturday-Sunday. Warren, MI. Descent Holy Spirit. Services and festivities in conjunction with the consecration of the new church.

September 8. Wednesday. Vatra, St. Mary. Celebration of the Hram of the Vatra Church. Divine Liturgy. Holy Unction Service.

September 11-12. Saturday-Sunday. Alexandria, VA. Holy Cross. Services and festivities in celebration of its Hram. ❊

IMAGES OF COURAGE— THE SAINTS

By Hieromonk Joseph

The holy icons which adorn our churches with the images of Christ our God, his Most Pure Mother and all the saints are more than mere decorative touches to our holy churches. These images are points of real contact with the invisible God who has made himself known and visible to us. Because our God assumed flesh and blood and walked among us, by the power of the Holy Spirit, he continues to act and move through the multitude of holy and righteous ones who have become his friends by their righteous and holy lives.

One could say that the saints are the real heroes of the world. The saints are the truly brave and courageous of our human race, because they imitate God himself who is courageous. One does not usually think of God as courageous in that he is all-powerful, all-knowing, totally free from constraint and necessity. Yet it is abundantly true that our all-powerful God did take a risk when he created man in his own image and endowed him with a free will. This free will is man's capacity to choose between good and evil, and it is the possibility that we have to become truly God-like when we choose the good. God gave us freedom so that we could know and experience something of the Divine Love which does not program, does not force, and does not bully us into communion with the Divine Life. God wanted us to come to his Divine Life, because we choose to come, and because we love him who first loved us. When man chose unwisely, and broke his friendship with God, we were not left to our own destructive devices. God sent prophets, and finally God sent his own Son, and even then all did not choose wisely; but this was the risk that our long-suffering God took in order to share his freedom, love and life with us.

In every generation there have been true sons and daughters who have come close to God, by doing the things that are God-like. These righteous ones we call the saints. It is not so much that they are some kind of imaginary superhuman beings. It is precisely their kinship with us and their rather ordinary struggles and circumstances that draw us to them. Yes there were holy apostles, kings, queens, high-ranking government officials, bishops, priests and intellectuals; however, the vast majority of the saints and holy martyrs were simple and ordinary people who had families and responsibilities like the majority of us. What makes them such magnets for our attention is that they choose friendship with God over friendship with the world. In so doing they made a courageous and heroic act of obedience and acceptance of the will of God. This often (though not always) resulted in torturous and agonizing deaths. Others lived seemingly peaceful lives of heroic ascetic effort. Yet one could say that all the saints were martyrs in that they witnessed to their faith freely and courageously. The word "martyr" means a witness, that is, one who gives evidence that they belong to God. However, there are many more saints than those that are recorded on our calendars. Probably the greatest saints are the ones who are known only to God. However the saints that are glorified in the Church are the ones that God has revealed to us in order to encourage and strengthen and help us on our earthly pilgrimage.

In the writings of the Holy Prophet Amos, he speaks of a "famine of the Word of God." In our day we can say that there truly is such a famine. There is much talk "about" God. The radios and TVs are filled with empty words, and yet the "one thing needful" is men and women who put into practice the teaching of God and the holy fathers; and, they themselves become what they speak — living words bearing witness to God the Word.

When we draw close to the saints we draw close to God himself who has made his dwelling place with man. When we draw close to the saints we draw close to the courage and strength that inspired them to become God-like.

In the Orthodox Church, the bond uniting heaven and earth is nowhere more clearly felt than in our veneration of the saints. However, this bond of love and communion must be cultivated, and there are some very clear and concrete things that we can do. These things are not new and exotic, but they are the practice of the faithful throughout the ages.

1) **Read the lives of the saints** — Orthodox Christians have a tremendous literature in the lives of the saints. These stories inspire and energize us to holy living. When read with a good disposition and open heart they can also inspire us who live in the late 20th century. Often some of the difficult texts from the Divine Scriptures are more clearly and powerfully expressed in this literature than in any of our modern sermons. Know the saints and you begin to know yourself and the God in whose image you are created.

2) **Name your children after the saints** — What is in a name? We Orthodox believe that there is a lot of power in a name. We believe that the name of Jesus Christ has great power to destroy the power of evil and the tyranny of the devil. We also believe that the names of the saints have the power to inspire us with their virtues. The use of Christian names reinforces our connection with the Church in every generation; it honors the saints who are remembered and it attracts their heavenly protection.

3) **Order your life by the Church Calendar** — How dull and dreary time would be without the feasts and fasts of the Church. The days set aside for the remembrance of the saints should be mentioned and celebrated in the home. It is especially important for children to make the day of their saint a very special day. A cake, a special food, attending the Holy Liturgy are the things that contribute to imprinting on the young the importance of our friendship with the saints.

4) **Never forget to ask the Mother of God and your patron saint for help.** At the conclusion of our prayer in the morning and at night we should always ask for the prayers of those who are close to God. Even when our prayer is weak and lacking conviction, the prayers of saints can carry our prayer to the throne of God.

5) **Among the holy icons in your house, be sure to have an icon of your own patron saint.** It is no small thing to carry the name of a saint. If we have a heavenly patron and if we expect help, then we have to do what we can to

Cont. on page 11

Transfiguration Pilgrimage

His Grace, Bishop MITROPHAN, pictured with Hieromonk Joseph, Mother Christophora, Fr. Eugen Rosu, and Deacons Lawrence Daniels and Eugene Vasilescu in front of the royal doors in the monastery chapel.

The recently enlarged chapel at the Orthodox Monastery of the Transfiguration in Ellwood City, Pennsylvania, was the setting for the Vigil of the feast of the Transfiguration of Our Lord which opened the annual pilgrimage to the monastery on August 5 and 6. Approximately 75 pilgrims joined the sisterhood and serving clergy, Hieromonk Joseph, Archimandrite Pitirim, and Father Eugen Rosu, for the uplifting service. Also present were Igumen Alexander of St. John's Monastery, Hiram, Ohio and Mother Abbess Gabriella of Holy Dormition Monastery, Rives Junction, Michigan along with members of their communities.

Although there was a 90% chance of rain predicted for August 6, blue skies and pleasant temperatures graced the monastery throughout the day. His Grace, Bishop MITROPHAN, of the Eastern America Serbian Patriarchate was the presiding hierarch and homilist at the Holy Liturgy which was attended by hundreds of pilgrims in the outdoor pavilion. Also present was His Eminence, Archbishop KYRILL, of the Orthodox Church in America. Assisting at the Holy Liturgy were 15 priests and two deacons. Responses to all of the services were chanted by the sisterhood.

At the conclusion of the Liturgy, Mother Christophora, abbess, thanked all for their attendance and then read an account for the first pilgrimage held 25 years ago. The narrative of the event which took place in August 1967 was taken from a letter written by the late V. Rev. Mother Alexandra, foundress of the monastery, to her abbess at the Monastery of the Veil, in Bussy, France: "This last Saturday we had our first pilgrimage here. Twenty-one women from the Cleveland Orthodox Women's Guild attended. In spite of torrential rain, which forced us all into the trailer, it was a tremendous success. We read the Third and Sixth Hours and the Typica. Then we had a picnic lunch which they brought. Then the rain having stopped I showed them around. After this I gave them a short talk and they asked questions, following which Father Useriu arrived and said the closing prayers. It was all a bit improvised but went without a hitch, and we and they were really happy and mutually encouraged."

Pilgrims spent the afternoon enjoying the hospitality of the sisterhood, praying in the chapel, walking the grounds and visiting the monastery gift shop. At 2:00 p.m. all gathered again in the pavilion for the Sacrament of Holy Unction and annointing of the sick. Although most pilgrims had to begin their journey home after the Unction Service, many did remain to assist the sisterhood in clean-up chores and to attend the evening Vesper and Paraklis Services at 6:00 p.m.

The monastic community is grateful to all who helped make the day such a special memory. ❊

Two Parishes Adopt Sister Mission Parishes

Presentation of Our Lord Parish, Akron, Ohio, and Saints Peter and Paul Parish, Dearborn Heights, Michigan, have both adopted one of the new mission parishes of the Episcopate.

Each parish contributes monthly financial assistance to the Episcopate's Department of Missions which forwards a check coupled with support from the department's own funds.

The new, Entrance of Our Lord into Jerusalem (Palm Sunday) in Hazelton, Pennsylvania, is the mission assisted by Akron, and the Saint Ann mission in Jacksonville, Florida, by the Dearborn Heights parish.

Akron took the lead, and their good example motivated Sts. Peter and Paul to also set an example. How about the rest of the parishes? ❊

Brotherhood Conferences Reminder

Orthodox Brotherhood of Canada
October 1-3, Ft. Qu'Appelle, Saskatchewan

Orthodox Brotherhood, U.S.A.
October 15-17, Vatra Romaneasca, Grass Lake, Michigan

1993 VATRA CAMP FOR SENIORS

This year's camp accomplished some unique projects, one of which was the production of a radio program with the guidance of Fr. Leo Copacia for the weekly "Orthodox Hour" radio broadcast. This program was broadcast in the Detroit area on Sunday, August 29. Therefore, we reproduce below the text of that fantastic program.

"ORTHODOX HOUR" RADIO PROGRAM

Glory to Jesus Christ our Lord, glory forever.

This is the Voice of Orthodoxy on the air. Welcome to another broadcast of the Orthodox Hour.

This is your announcer, Fr. Leo Copacia. Thank you for tuning us in and making our program a part of your Sunday morning pre-worship experience. Today's program has been produced and will be broadcast by a select group of students from the 1993 Senior Religious Education Camp, held at our diocesan center in Grass Lake. The program contents you will hear are based on the joint efforts of 38 students who prepared the script and music for this entire program. These 38 students are from parishes throughout the United States and Canada. This program is produced with the blessings of His Grace, Bishop Nathaniel of Detroit and is presented to provide information on the Holy Orthodox faith, to those sick and suffering Orthodox Christians, and those who care for them who cannot attend Holy, Divine Liturgy today. Our special prayers and thoughts are with each and every one of you this Sunday morning.

I'm John Lazar from St. George Romanian Orthodox Cathedral in Southfield. Thank you Fr. Leo for giving us the opportunity to share our thoughts and feelings on the air to people in the Detroit Metropolitan area. The Orthodox Religious Education Summer Camp we have just completed at the Vatra for Orthodox Christian students consists of students ranging in age from 14 to 17. We would like to begin this program by explaining why we decided to come to Camp Vatra. We came so that we could share our thoughts with other students who may wish to attend this camp next year.

As Fr. Leo indicated, the input you will hear presented today was based on the consensus of information compiled by the students. The first segment we would like to present is on **why we decided to come to Camp Vatra in the first place.** There are many reasons; the most important was **to learn more about our Holy, Orthodox faith** so that we will be able to at least talk intelligently about why we are Orthodox Christians, **to get closer to God, to renew old friendships, to make new friends and have fun.**

In addition, Camp Vatra provided us with a truly serene, spiritual environment, which to the majority of us was not available. We learned how to worship together with young people from parishes all over the United States and Canada; and, believe it or not, some of us wanted the opportunity to learn English better and to find out what other students our age are doing and experiencing in different parts of North America. We chose this camp because we wanted to socialize and make friends with new people who are also Orthodox Christians.

My name is Emma Pop from Holy Nativity Parish in Chicago, Illinois. This part of the program will deal with what kind of things we learned to Vatra Romaneasca, which will benefit us when we return to our homes, churches and schools. As you will hear, **the subjects we learned about varied from teachings on morality, religion, ethics and social topics to behavioral guides** which unfortunately, we generally agreed, were not covered in our public schools and even in some of our homes and churches.

As we all provided input on what we learned in just two short weeks, we found to our amazement that we really covered a lot of good material, and we also felt that this information would help us in the future. Although we have not put this information in any order of importance, the **first thing we learned about was being more spiritual in our daily lives.** We learned about

Cont. on page 7

VATRA CAMP *Cont. from page 6*

being Orthodox Christians and why our faith is the true faith of Jesus Christ, which was given to us by him through the Apostles some 2,000 years ago. We learned how to live as good Orthodox Christians and what it means to commit ourselves to Jesus Christ and his Holy Orthodox Church. We were taught about the Orthodox position on the sacrament of communion, and that by the transformation of the bread and wine by the Holy Spirit, it becomes the actual body and blood of Jesus. We now know that when we take communion, this is not just a symbolic act but the actual body and blood of Christ. We also discussed aspects of morality and Christian ethics. We also had plenty of time for sports and other activities. We were given responsibilities in our daily jobs at Camp Vatra. We learned how to behave in church, how to sing service responses, how to pray, when to pray, how to prepare and have a proper confession, and how to really be good friends to each other.

One of the interesting social classes we had at our camp was on the topic of Orthodox marriage. We discussed what qualities are desired in dating and in prospective marriage partners. We learned how to choose a partner for marriage, and we reviewed the highlights of a book on Christian dating. Believe it or not, we also had a mock Orthodox wedding service and reception, and learned how to choose Godparents.

I'm Jennifer Roman from Sts. Peter and Paul Romanian Orthodox Church in Dearborn Heights, and I will continue with the kinds of things we learned at Camp Vatra. We were taught that in our class entitled "Our Life in Christ," that it was important for us to discover what we believe, and what are the impacts of Christ on our lives. Now, what are we to do with this information? We also found out that we as Orthodox Christians don't read the **Bible** enough and yet, it is our faith that produced the **Bible.** We examined why we went to church and why only reading the Bible does not insure our salvation. We discovered that we must have not only the Bible but also the church and the proper worship. We learned that our Orthodox faith is not only the true faith, but it is the right faith; it has the right worship; it is the right Church. We were asked to examine whether we have a relationship with God, and if we, at our age, have really made a commitment to live by God's rules. We learned of a Holy Liturgy being celebrated in the year 67 A.D. and about a bishop named Ignatius and the fact that seven of his writings are still in existence. We were really amazed when we found out that in the Louvre museum in France, there is a censer from the year 180 A.D. What was really surprising to us was that we didn't realize our present Liturgy grew out of those early liturgies celebrated during the 1st century A.D.

The Liturgy celebrated by St. Ignatius in 67 A.D. had a greeting, prayers, hymns, reading of scripture, homily, offertory prayer, invocation of the Holy Spirit, communion and closing prayer. Our Orthodox Liturgy has remained the same Liturgy for almost 2,000 years. We learned the difference between evangelizing and proselytizing. We were told about a new **Orthodox Study Bible** which has just been published and which all Orthodox young people should have to help us in the reading of the **Bible** and in Bible study classes. More important, we finally understand why we come to church every Sunday morning. It is to worship God together and to partake of His Holy Body and Blood for the remission and forgiveness of our sins. This he commanded us to do.

Our most in-depth religious education class entitled "LEARNING ABOUT JESUS CHRIST" covered the major points of the history before the birth and after the death of Jesus. We discussed the main components and precepts of our faith which are love, holiness and perfection. The final and most important thing we learned about was that Jesus is the way, the truth and the light of all of us. Another interesting subject was our scripture development and application class. There were discussions on how to study and how to refer to the Holy scriptures and how to find solutions to our present day problems, and what we do during the liturgical week of our church.

I'm Mioara Stefani Mindea from Holy Nativity Church in Chicago, Illinois. My part of the program deals with what kind of **activities** we liked to do as a group. We enjoyed being together discussing many different goals and expectations. We also had the opportunity to be in close contact with His Grace, Bishop Nathaniel for a two-week period and have the opportunity to know him personally. We saw in him a very deep spirituality and commitment to his flock and were really happy to know and witness first-hand how he constantly prays for all of us. The teachers who we had were all very dedicated and had much patience and understanding with all of us. We especially liked all of the other camp workers who made our stay very enjoyable. Our meals for the entire two weeks were beyond expectation. We had a variety of Romanian, Chinese, Italian, Mexican and typical American meals with special emphasis on appropriate decorations in the dining room for most of our meals. We even had a birthday party with gifts for all the campers and staff members. As a special attraction, we journeyed by bus to Warren, Michigan, to visit the newest Romanian Orthodox Church building, "The Descent of the Holy Ghost." This new church was quite a sight to see, and we understand that the "Detroit News" heralded its interior iconography as "The Sistine Chapel" of Detroit. The rest of the day was spent shopping at Briarwood Mall in Ann Arbor.

The friendships that we established, we know will be lasting; and, we will never forget this experience. We discovered that what we learned here can change us and is for our own good. We found out what it means to share a common faith, nationality, and heritage, and we now know what it takes to make us better Orthodox Christians.

My name is John Filip from St. John the Baptist

Cont. on page 15

AROY Conference Highlights

Delegates to the 44th Annual AROY Conference at St. George Cathedral in Regina, Saskatchewan

The 1993-94 National AROY Board pictured with His Grace, Bishop Nathaniel and V. Rev. Fr. Panteleimon Stanciu: L-R David Zablo, Stephanie Zablo, Erik Luca, Emily Lipovan, Andrea Sandu, Nick Gibb, Ryan Gieni, Corina Ardelean, Jeff Fritzsche, John Lazar

The fourty-fourth annual AROY Conference was held in Regina, Saskatchewan, Canada, on August 19-22, 1993. The Conference was hosted by Regina AROY, the parish of St. George and all its auxiliaries.

For many of us from the states it became a mission to pull this Conference off. We let nothing stand in our way of supporting the hard work our Canadian brothers and sisters put into this weekend.

The Friday meeting was called to order with over sixty delegates present. Once Fr. Treff and the Very Rev. Fr. Stanciu, the National Board's Spiritual Advisers, addressed the representatives, the reports of the officers and committees followed. The entries of the Writing Extravaganza were read (see text of 1st place recipient elsewhere in this issue), and we all learned five qualities an Orthodox Christian must have in today's society.

Highlighting the afternoon session was the presentation of the AROY video. This professionally produced video was the result of two National Boards and gives our organization a powerful public relations tool for the future. With the bulk of the Agenda complete, the delegates decided to adjourn for the day and enjoy the hospitality provided by Regina.

To say Friday night was a learning experience would be an understatement. From the moving dinosaur exhibit to the cryogenics demonstration, the evening at the Saskatchewan Science Center was enjoyed by all.

The Saturday morning election of officers produced the following slate: **President**-Nick Gibb, **Vice-President**-Corina Ardelean, **Secretary**-Erik Luca, **Treasurer**-Stephanie Zablo, **Auditors**-Andrea Sandu and Jeff Fritzsche, **Members-At-Large**-Ryan Gieni and David Zablo, and **Historian**-John Lazar.

The meeting recessed early and the pilgrimage led by His Grace, Bishop Nathaniel toured the grounds of Camp Ft. Qu'Appelle. Concurrently, a retreat led by Fr. Dan Suciu and Fr. Gordon Walker enlightened all who attended. The Cotillion Ball was held Saturday night at the elegant Hotel Saskatchewan with the Debutante presentation climaxing the evening.

On Sunday, following the Divine Liturgy, the Farewell Banquet at the Romanian Canadian Cultural Club was well attended, and all guest speakers were excited about all the enthusiasm shown during the weekend. The chapter achievement award was presented to Cleveland, and the Writing Extravaganza award was presented to Cathedral Jr.

The National Board would like to thank all who helped make this weekend a success, and we look forward to seeing you in Dearborn in 1994.

Following the Conference, on September 13, Bishop Nathaniel appointed Rev. Fr. John Limbeson as the new National AROY Board Spiritual Adviser. Fr. Limbeson was the first National President of AROY and has supported and been involved with AROY over the years, making him uniquely qualified to fulfill this appointment.❊

Erik Luca
National AROY Secretary

MS. LAURIE LADICK IS SEEKING INFORMATION ABOUT HER GRANDFATHER, JOHN HENRY LADICK/HLADIK/HLEDIK 1885-1940. MONTREAL?

Laurie Ladick
1515 Dovercourt Rd.
North Vancouver, BC, V7K 1K6

PARISH BULLETIN NOTES

St. Paul, MN. St. Mary. As part of our commemorative activities, we have on hand attractive lapel pins for sale ... Donations included a new cushion for the Bishop's Throne and a Romanian flag clock for our social hall.

Bridgeport, CT. St. Dimitrie. Congratulations to high school graduate Brennan Fraczek who has enrolled at the Univ. of Connecticut, and to Tom Balamaci who has enrolled at Phillips Academy in Andover, MA ... We have doubled our membership in MAC-AROY this year.

Chicago, IL. St. Mary. Many parishioners and well-wishers attended our Church Patron's Day Banquet ... Our dance group and their parents attended the Romanian Festival at St. John, Kitchener, ON.

Regina, SK. St. George. The young people are to be congratulated for the successful AROY Conference here, especially the co-chairmen, Jeff Fritzsche and Ryan Gieni. The retreats on Friday and Saturday conducted by Fr. Gordon Walker were a special plus in the well-planned activities. Goodbye, Regina — Hello Dearborn Heights! ... Not only are classes for the children offered, but we are offering four different adult education classes this Fall: Inquirers Class, Bible Study, General Biblical Introduction, and Introduction to Cults.

Philadelphia, PA. Descent Holy Ghost. M/M Ted Gavala brought small crosses from Jerusalem that Fr. Marinescu blessed and passed out to the parishioners ... Congratulations to Valeria Costea, our Ladies Auxiliary president, who was named Alternate Member-at-Large on the ARFORA National Board ... Attending the Junior Vatra Camp were Diana Soare, Christopher Jones, Michael Jones, and Robert Stanca. Catherine Jones served on the Staff as Choir Director.

Winnipeg, MB. St. George. Funds have been provided to complete the iconography project on the wall behind the Altar ... An addition to our parish library is the book, **Orthodox Alaska: A Theology of Mission.**

Ellwood City, PA. St. Elias. Congratulations to high school graduate Nancy Neghiu who is enrolled at Edinboro U. to major in nursing ... Following Divine Liturgy at our church, a pan-Orthodox procession of priests and parishioners, along with the local chapter of the American Legion, marched in procession to the War Memorial Park where a brief service was held ... Fr. Eugen and Hieromonk Joseph celebrated the first Divine Liturgy at the Beaver Valley Geriatric Center for the Orthodox residents ... Fr. Eugen also celebrated Divine Liturgy for the faithful in Mount Lebanon, PA.

Akron, OH. Presentation Our Lord. Our Fellowship group sponsored an old fashioned Hoedown, a square dance with a caller, band, and a group of teachers. What a wonderful time! ... Best wishes to Amy Schlegel who has enrolled at St. Vladimir's Seminary.

Youngstown, OH. Holy Trinity. The children had a retreat with sleepover and teaching iconography and learning more about our faith ... Congratulations to Mary Strycott Sigel for winning first place in photography in a local exhibit, to Daniel Pacura on his promotion to Petty Officer FC, to Dr. John Oltean on the opening of his new office, to Nick Gibb, the new president of National AROY, and to Marilyn Opritza for winning a Blue Ribbon (first prize) at the Canfield Fair for her hand-embroidered quilt. The following good citizens were recently honored for their 50 years of continuous voting in all elections and primaries in Mahoning County: Mary Muntean, Nick Simon, Valerie Gall, John Tilea, and Valerie O'Mellon.

Southfield, MI. St. George Cathedral. During Camp Vatra for Seniors, Doina & Cezar Teodorescu helped the chefs during the second week. Their desserts were fabulous! ... Great fun, fellowship, food, all were enjoyed at our Parish Family Picnic ... At the AROY Conference, our Junior AROY was awarded Honorable Mention in the chapter Achievement category, Natalia Ivascu's essay won First Place in the Writing Extravaganza, and John Lazar was named National Historian.

Cleveland, OH. St. Mary. Congratulations to Elena Timpeanu who received her Ph.D. in Anthropology at Case Western U. and to Lisa Gligor Habian who received her M.Ed. in Early Childhood from Cleveland State U. ... Our Ladies Auxiliary sponsored its Annual Picnic and had a good attendance ... Also, many attended our Episcopate Dinner. ... At the AROY Conference, our chapter was chosen Chapter of the Year. We placed 2nd in the Writing Extravaganza ... Attending the Junior Vatra Camp were: Eric Bartlett, Tudor Dimofte, Jessica Andrews, Georgiana & Angela Exergina, and Corina Fleaca. At Senior Camp were Oliviana Grama, Mandy Januska, and Marius Mihalcea. Fr. Grama was a Staff member.

Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. Our youth at Vatra Senior Camp included: Delia Dumitreascu, John Raicu, Michael Raicu, Tom Rosco, Jennifer Roman, and Alexander Stancovachi. Once again, Preoteasa Mary Ellen Rosco was the Camp Director for both camps ... We are pleased to announce that we have "adopted" the newly-founded St. Anne's Mission in Jacksonville, Florida, and for the next 18 months a check will be given each month to the Mission Fund for our Episcopate specifically for St. Anne's.

Warren, OH. Holy Resurrection. Our Auxiliary did a fantastic job on the church landscaping project and volunteers have kept it looking great ... Everyone had a lot of fun and good food at our Progressive Dinner Party.

Hermitage, PA. Holy Cross. Thanks to the Parents Club for two babies' high chairs and a collapsible diaper-changing table ... Everyone had an enjoyable, relaxing day at our Annual Picnic ... Thanks to the Ladies Auxiliary for purchasing a new hot water tank for the parish house and a lawn mower for the grounds ... The icon in the vestibule of Sts. Basil, Nicholas, and Paraschiva has now been framed. ❊

Compiled by Florence Sirb

WORLD CHURCH NEWS

Bicentennial of Orthodox Christianity in North America

Syosset, N.Y. — Parishes of the Orthodox Church in America began special observances for the bicentennial year on September 19. Special celebrations will be held in Alaska, San Francisco and Chicago. Among world Orthodoxy's dignitaries invited by the Holy Synod is His Holiness Patriarch Alexei II of Russia. A festive icon dedicated to this event, and mounted in four different sizes, is available by mail: OCPC, Box 588, Wayne, NJ 07474-0588. (OCA News)

Orthodox Counseling Institute in Pittsburgh

Pittsburgh, PA (TOC) — In an effort to assist clergy and faithful with difficulties to foster new coping and relationship skills, and to nurture personal and spiritual growth, an Orthodox Pastoral Counseling Institute was recently established in Pittsburgh. Staff members include Mira Filipovic, Frs. John Abdalah, Srebo Bulich and Theodore Pulcini. Information: (412) 335-9988, or write to: PO Box 10354, Pittsburgh, PA 15234.

President Invited to Fund Drive

New York (EPS) — Sources of the Ecumenical Development Initiative announced that former U.S. President Gerald Ford (1974-1977) has agreed to serve as an honorary co-chairman of the Archbishop Iakovos Endowment for Faith and Order. The campaign seeks to raise an endowment of $10 million to support the Faith and Order work of the WCC and the US National Council of Churches. (Visnic, Sep. 1993)

Orthodox, Catholic Irenic Visits

This year the traditional visit of an Orthodox delegation from the Ecumenical Patriarchate in Constantinople took place again on the occasion of the Sts. Peter and Paul Feast, June 29 in Rome. The delegation led by Metropolitan Jeremias of France held talks with representatives of the Council for Christian Unity. A Roman Catholic delegation will also visit Istanbul on November 30, the Feast of St. Andrew (Syndesmos OPS).

Anglicans, Catholics Oppose Euthanasia

London (EPS) — Anglicans and Roman Catholics in England have recently officially opposed any change of the laws regarding "euthanasia" (assisted painless death). In a joint statement submitted to the House of Lords' committee on medical ethics, the two opposed legalization of euthanasia "even though it may be put forward as a means of relieving suffering, shortening the anguish of families or friends or saving scarce resources." The statement does not insist on the use of all possible means to keep patients alive as long as possible, but it affirms that "it was intrinsically wrong for patients to demand that doctors collaborate in bringing about their deaths." (Vistnic, Sep. 1993)

Slovenian Bible Society Organized

Ljubljana, Slovenia (EPS) — The "World Report" (July) announced that a Slovenian Bible Society was organized last May in the capital of Slovenia. The elected board that will run the affairs of the organization is composed of Roman Catholic, Seven-day Adventist, Baptist, Pentecostal, Orthodox and Free Brethren representatives. This is just the normal course of events, since Slovenia is now separated from the former Yugoslavia. Zvonimir Smiljanc, executive secretary in Belgrade, told the Slovenian meeting that "this is not a day of divorce; it is a day of new birth."

Patriarch Bartholomew I Visits Romania

Bucharest — His Holiness, Ecumenical Patriarch Bartholomew I, paid a visit to the Patriarch of Romania during the month August. One of the major points of his visit was the re-consecration of the re-built Sambata Monastery, in Transylvania. Founded by King Constantin Brancoveanu, martyred by the Ottoman Turks together with his four children and secretary in the 18th century, the monastery was gunned down by the Habsburgs in 1788. The monastery church was rebuilt in the first part of this century. Now a magnificent complex of cells, study rooms, library and a new chapel surrounds the monastic center through the efforts of Metropolitan Anthony of Transylvania. The consecration took place August 15. The Patriarch continued his journey visiting other monastic centers and dioceses of Romania.

Greek Orthodox Observe 225th Anniversary

St. Augustine, FL (GOA Mission Center) — The 225th Anniversary of the first Greeks to land in North America was observed in St. Augustine, Florida on June 26, with memorial services and Hierarchical Liturgy presided by His Grace Bishop John of Amorion. On this day in 1768, Dr. Andrew Turnbull and a group of Greek colonists attempted to found a new colony on the site of today's New Smyrna. Turnbull's plans for the colony did not materialize and the nearly 500 Greek Orthodox colonists were scattered throughout the country. (TOC, Jul./Aug. 1993)

CEOYLA Annual Meeting

Wierton, W.Va. — The Council of Eastern Orthodox Youth Leaders of the Americas (CEOYLA) recently met at the St. Nicholas Church in Wierton, W.Va. From our Episcopate present at this annual meeting was Mr. John T. Martin. President of the organization is Nicholas Gotch.

Orthodox Bishops Plea For Serbia

In a letter sent on August 5th to President Bill Clinton, the Orthodox bishops in Western Pennsylvania pleaded for "respect for human rights for all ethnic groups" involved in the war in former Yugoslavia and abstention from the use of force. The letter, signed by Archbishop Kyrill and Bishops Maximos, Nicholas and Mitrophan begs the President "not to bomb anyone, including the Serbs; instead we beg you to exercise the moral authority of your office to bring a lasting peace in Bosnia."

Differences Between Russian and Romanian Orthodox Churches

Paris (OPS) — The Ecumenical Patriarch Batholomew visited the Church of Russia between July 10-19, 1993. The official joint statement reported by the Moscow Patriarchate touches a series of sensitive issues, among which is "the differences between Russian and Romanian Orthodox in Moldavia." On December 20, 1992, at the request of faithful clergy and Bishop Peter of Balti, the Romanian Patriarchate re-established the autonomous Metropolitan See of Chisinau under its jurisdiction, thus restoring the historical situation existing prior to the occupation of Romania by the Soviets. The Patriarchate of Moscow had denounced this as interference in their affairs, and threatened to break relations with the Church of Romania. The statement of the two patriarchs "emphasized that a solution must come through fraternal dialogue and strict adherence to the canons of the Orthodox Church" (The Church Messenger, August 29/1993).

Seminary Strike

Chisinau, Moldova — Orthodox seminary students in Chisinau have gone on a hunger strike, following the dismissal of the rector, Fr. Petru Buburuz, a supporter of re-integration with the Church of Romania. (KC Frontier, Spring 1993).

Compiled by Rev. Fr. Remus Gram

2nd Annual AROY Writing Extravaganza

1st Place — Cathedral Jr. AROY

The Responsibilities of Orthodox Christians

There are many people today who believe that man has no ultimate purpose, that man's existence is a biological accident. Orthodox Christians, who believe in God as Creator, cannot hold such a pessimistic view of life. They understand that man is really the result of God's creative action. Regardless of this purpose by which mankind came into existence, the Scriptures teach that mankind's destiny is to become "perfect as our Father in heaven is perfect," and our ultimate purpose is to be "the image and likeness of God," and achieve salvation. What actions must we then, as Orthodox Christians, take in order to develop the qualities that enable us to live a life in Christ?

First and most important is **prayer**. As in any relationship, the most important element is communication. In order to maintain and better our bond with God, we must pray. Prayer is our opportunity to privately correspond with God. Prayer is the lifting of the soul to God, to thank him, praise him or petition him. Prayer brings us closer to God and makes us more determined to do good deeds. Through prayer we receive and keep within us the grace of God and become closer to him. Our Saviour Jesus Christ teaches us to pray at all times, for "prayer is to the soul what breathing is to the body." Our prayers are always heard, though the response may not be what we wish. We must trust in God's omniscience, He will aim us in the right direction. Consistently the Bible mentions faith as a prerequisite of prayer. "Whatsoever you shall ask in prayer, believing, you shall receive" (Matthew, 21:22). Finally, the most important prayer is our model of how to pray and should be said in the morning, before and after meals and in the evening before retiring.

The second duty of an Orthodox Christian is to **shun sin.** We must try to do only that which is good. If, because of weakness to temptation, we sin, then we must repent. When we are truly sorry for the sins we have committed, and are prepared to try even harder not to continue to sin, we can repent. It is vital that we confess, because it is our way of turning back to God to ask for forgiveness for sinning, for turning away from him. Penance sometimes accompanies confession to further the healing process for our souls. Whether the penance is fasting, prayer or good deeds, it should also be done full-heartedly to effectively put ourselves back on the road toward becoming one with God.

An Orthodox Christian receives his life with his soul and body as a gift from Christ. Because of this, the Church sets before us **duties toward oneself:** we must **be humble** and avoid pride, **keep** our body **clean** as it is the "house of the soul," **not** to **take** our **life** or anyone's life, for only God who has given it to us can take it away, have worldly goods in **moderation**, and **do charity** with our surplus. We must maintain our humility and restrain from excess and recognize our own weaknesses. **Only then do we realize that we are dependent on God and without him, we are nothing.**

We also must be aware of our **duties toward our neighbors,** among which the greatest and perhaps most important is to love him. The Lord places only the love of God above the love of one's neighbor. When the Pharisees asked the Lord: "Master, which is the greatest commandment in the law?" He answered, "You shall love the Lord your God with all your heart, and with all your soul, and with all your mind." This is the first and greatest commandment. And the second is like it: "You shall love your neighbor as yourself" (Matthew 22, 36-39). In much the same way the Lord tells us to love our enemies and to pray for them as well. He expects us to do deeds such as feeding the hungry, clothing the naked and burying the dead. In addition, we should forgive offenses, pray for others, both living and dead, and instruct the ignorant.

Finally, one of the greatest virtues that Orthodox Christians are called upon to possess is to **be good stewards.** To the Orthodox Christian, God is owner of everything, and we are merely the temporary stewards. In this light, it is only right that we take our first and best as our offering to God. The ancient Jews set aside their finest animals for sacrifice and their best crop and oil for offering. As they said, "God deserves to be first on our list of giving. He deserves our very best, not what is left over after we have spent on ourselves." Because everything we have belongs to God, we cannot really give him anything, but merely share what is his in the first place.

In the book **Making God Real in the Orthodox Christian Home,** the story of a young man who had just heard a sermon on stewardship is told. "That's the trouble with Christianity and the Church: it's always give, give, give!" The priest looked at the man and said, "Sir, I want to thank you for giving me the best definition I have yet heard of Christianity. Indeed, this is the entire record of Christianity: Give! God gave his only Son. "This is my body, this is my blood given for you ... The Son came ... to give his life as a ransom for many."

"And shall I keep giving and giving again?"
And the angel replied, "No, only keep giving
until he stops giving to you." ❁

Natalia Ivascu

NOVEMBER ISSUE DEADLINE: *OCTOBER 13*

1993 Pilgrimage to Dormition Monastery

The new pavilion at Dormition Monastery

The Monastery of the Dormition in Rives Junction, Michigan, celebrated its annual patronal feast and pilgrimage this year on August 14/15 with two hierarchal liturgies, a vigil with the procession of the epitaphion of the Mother of God, and the Sacrament of Holy Unction. His Grace Bishop Nathaniel celebrated the hierarchal Divine Liturgy on Sunday for the feast, welcoming the many faithful pilgrims and friends of the monastery who had come from Jackson, the greater Detroit area, Chicago, Cleveland and several other cities to join Mother Gabriella and the mothers and sisters of this holy monastery along with their spiritual father, Archimandrite Roman in honoring the feast of the holy Mother of God. By invitation of Bishop Nathaniel, on Saturday, Archbishop Victorin of the Missionary Archdiocese of the Patriarchate of Romania, served the hierarchal Divine Liturgy for the eve of the feast, blessed the newly constructed monastery pavilion which was used for the first time, and led the Service of Holy Unction.

Participating in the Divine Services were Fr. Remus Bleahu, Fr. Roman (Braga), Fr. George Carstea, Fr. John Catau, Fr. Richard Grabowski, Fr. Alexis Keppler, Fr. Gabriel (Nicholas), Fr. Romey Rosco, Fr. Matthew Searfoorce, Fr. Deacon Michael Butler, Fr. Deacon Terry Hallock, Fr. Deacon Nicholas Izbasa.

The monastery welcomes pilgrims, guests and friends of the monastery from across the US and abroad who travel year-round to the monastery to stay at the new guest house and to share in the spiritual life of the monastery. The mothers and sisters are known for their warm and cheerful hospitality, home-cooked meals and their ability to provide spiritual comfort and encouragement to those seeking to live lives pleasing to God, particularly through the good example of their life of prayer, hard work and welcoming pilgrims.

A warm and prayerful family atmosphere prevailed at the feast, with the many regular pilgrims and guests of various backgrounds welcoming each other and helping those who were making their first pilgrimage to the monastery. The weekend progressed calmly and pleasantly, with the clergy and the laity, local and from afar, helping the mothers, in ways practical and spiritual, to worthily honor the feast of the holy Mother of God and to ask her continued intercessions on behalf of her monastery, her daughters, the mothers and sisters, their supporters and benefactors who are a continual source of comfort and support, spiritually and materially as the mothers continue their daily monastic struggles. ❊

Hieromonk Gabriel (Nicholas)

CAMP VATRA FOR SENIORS BANQUET DONATIONS

We gratefully acknowledge those individuals listed below for their donations at the camp closing banquet held on August 14, 1993:

$300.00
Dr. Gheorghe N. Marinescu
$100.00
Fr.& Psa. Remus Grama
$50.00
Fr.& Psa. Leonte Copacia
M/M Alexa Mindea
$40.00
Stelian Marinescu, Constantin & Silvia Roman
$30.00
David Poroch
$25.00
M/M Valer Luca, M/M Tom Maker
$20.00
Florica Brown, Carmen Faraianu, M/M Pavel Filip, Petu Gibb, Fr. & Psa. Laurence Lazar, Radu Mazilu, M/M R.I. Merchant, M/M Joseph Moldovan
$10.00
John Bozga, Maria Dumitrescu, Mariana Nicolae, M/M John Pop, Ion Raicu
$5.00
Aurelian Chira

IMAGES OF COURAGE *Cont. from page 4*

come close to the one who is close to God. Venerate the icon, learn the troparion of your saint, do all that you can to come close to the one who is close to God.

Having done what we can to draw closer to the saints, we ourselves will receive from their heavenly protection and their powerful prayers the help and grace of God. With the company of the saints and the visitation of God's grace we have the possibility of becoming what we were meant to be — the saints of God in this time and this place. More important than any Church program, more urgent than any building program, and more pressing than any political organization is our need to become living examples of righteous and holy living. Books abound with beautiful words that express our holy and pious faith, but the most convincing books are those that are written in flesh and blood and inscribed on the tablets of our hearts. May God help us. ❊

A Tribute To Anna Neagu

Anna Neagu was born on February 25, 1906 in Pianul de Jos, Alba Iulia, Romania. She had many brothers and sisters. In 1927 she married h American citizen, Paul Neagu, and came to America. When she saw the Statue of Liberty she knew this would e her new life and home, full of promise and opportuity.

She settled in a Romanian neighborhood around St. Mary's Orthodox Church on Detroit Avenue in Clevend, Ohio. She didn't understand the English language; nd, it being the Depression Years, raising three young aughters was very difficult. She managed to survive nd made many friends with whom she shared food and upplies. She even went to the West Side Market by treetcar to bring home live chickens which, in those ays, women had to clean themselves.

She worked in knitting and sewing mills at times in rder to supplement the family income; and, during World Var II she worked at National Carbon. One of her devoions was gardening. She kept a well-maintained garden ull of flowers and vegetables. She even grew trees from aplings she would find. She did a lot of crocheting, nitting, making clothing for her family, cooking and aking.

She enjoyed going to Romanian weddings, picnics nd church dinners with her family. She passed on her ove of Romanian music to her children and gave them rich ethnic upbringing, leaving them with a strong Romanian heritage.

Her church meant so much to her. When St. Mary's hurch moved to Warren Road, although she was 50 ears old, she learned to drive a car and drove herself and ear-by Romanian friends to the new church.

On July 9, 1943, Anna Neagu became a naturalized itizen of the United States, a proud moment, indeed, for er. On April 27, 1989, she was informed of her name eing officially registered in the American Immigrant Wall of Honor at Ellis Island.

In April of 1982 a massive, right side stroke put an immediate halt to her very active life. She did regain her speech but not her walking ability. She became bedridden and needed the special care of a nursing home. The nursing home personnel loved and adored her. Her husband Paul joined her in the nursing home after the first year and lived there for four years until his death in August 1987. What kept her going was her thankfulness and caring. She maintained a sense of humor, and was also known for being strong and feisty, overcoming many illnesses that would have been disastrous to others.

Even though she was bedridden, she was always in constant prayer. Anna Neagu heard God's call and possibly her husband Paul's. She fell asleep gently into God's hands on August 8, 1993. She will be remembered as strong, valiant and full of life, and how she taught others faith, courage, strength, forgiveness and gratitude toward other [illegible] grand [illegible]

I will always love and miss you grandma. You will not be forgotten! ❊

Michael J. Stanca
A Devoted Grandson

ARFORA Almanac

October, 1993

Ladies and Supporters of ARFORA

In June, A.R.F.O.R.A. celebrated its 45th Congress; it has actually been in existence as an official auxiliary for 55 years. Parish auxiliaries have worked for the church since the early 1900's. In August, A.R.O.Y. celebrated its 44th Congress. In October, the Orthodox Brotherhood of the United States of America will be celebrating its 26th Congress and the Orthodox Brotherhood of Canada will be celebrating its 18th year of existence. Each of these auxiliaries is actively working to propagate Orthodoxy in North America. Each of the four works, in its own way, in support of the Episcopate at Vatra Romaneasca and is to be congratulated for its excellent performance toward this goal.

By now, all ladies auxiliaries have had a letter from the chairperson of our St. Paraschiva Mission Fund reminding you of the local event you will have in your parish to support the missionary work of the Episcopate. Please remember to send your check in support of this to the Treasurer of A.R.F.O.R.A. You will find her name and address in Mary Tilea's letter. Remember too, that all the money collected will be turned over to the missionary work of the Episcopate.

We were saddened by the passing of Doamna Preoteasa Valeria Ivascu in August. She was always a strong supporter of the local chapter and of ARFORA. May her memory be eternal.

Congratulations to the ladies auxiliaries on the celebration of the 90th anniversary of the following parishes: Saints Peter and Paul, Canora, SK; Holy Trinity, MacNutt, SK; St. Elias in Lennard, MB. Congratulations also to the ladies auxiliary of The Descent of the Holy Spirit Church in Merrillville on the 85th anniversary of their church this year.

Have a plentiful thanksgiving — we celebrate it in October in Canada and in November in the United States of America. With our hearts and with our pocketbooks we must remember those who are not as fortunate as we are. We must also remember to practice good stewardship towards others and to our church community. ❊

(Dr.) Eleanor Bujea, President

SOLIA

August 3 - September 13, 1993
We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions:

FRIENDS
$12.00
Russell Cionko, Chicago, IL

SUBSCRIPTIONS
Valentin A. Pascu, Schenectady, NY
George Anagnostache, Dunwoody, GA
David Fritz, Wilkes-Barre, PA
Ladislau G. Naghi, Oakland, CA
Christina Cappon, Chicago, IL
Anita Ellaschuk, Regina, SK
Elaine Muir, Regina, SK

NEW PARISH HOUSE PROPOSED FOR MIRAMAR

Sketch of proposed new parish house
Through the generosity of Mrs. Rucsanda Sarbu De Bota, construction beginning on the church property to build a new parish house for Ho Trinity Church, Miramar, Florida.

1993 HRAM DINNER DONATIONS

We gratefully acknowledge the following donations:

$100.00
Anonymous

$25.00
Leona Barbu, M/M George Fluter, Fr. & Psa. John Limbeson, Fr. & Psa. Ian Pac-Urar, Eugenia Poroch, Fr. Romey Rosco, M/M Cezar Teodorescu

$20.00
Fr. Roman Braga, Prof. Constantin Dimitriu, Maria Gheordunescu, Olga Petersen

$15.00
Florence Churilla

$10.00
Flora Grzebyk, Fr. Laurence Lazar

$5.00
Peter Muresan Jr., Vasile Simian

ROMANIAN BIBLES AVAILABLE!

You may now purchase the official, most complete Romanian text of the Bible, made available by the Episcopate's Bible Society. Besides the **Bible,** following are also other texts now available:

Quantity		Total
_____	**BIBLIA** - $15.00	_____
_____	**NOUL TESTAMENT CU PSALMII** - $12.00	_____
_____	**BIBLIA PENTRU COPII** - $15.00	_____
_____	**PSALTIREA** - $25.00	_____
_____	**ACATISTIER** - $25.00	_____
_____	**ABECEDAR MICUTULUI CRESTIN** - $6.00	_____
_____	**MANUAL DE RELIGIE pentru clasa a II-a** - $8.00	_____
	Subtotal	$ _____
	Add $2.00 shipping for orders under $20	_____
	Add 10% shipping for orders over $20	_____
	Total	$ _____

Name _____
Address _____
City/State/Zip _____
Telephone _____

Send your order to: **ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE**
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

s. Peter & Paul Ladies Auxiliary $200.00
Dearborn Hts., MI
homas Carto, Warren, OH $100.00
. & Psa. John Limbeson, Yorba Linda, CA $100.00
n. & Mrs. John Schimdt, Indianapolis, IN ..... $ 50.00
an Chirtu, Richmond Hill, ON ..... $ 31.05
/M John Pana, Regina, SK ..... $ 30.00
/M George Oancea, Louisville, OH ..... $ 25.00

MEMORIAMS

ational ARFORA $100.00
(I.M.O Psa. Valeria Ivascu)
urelia Buner, Ellwood City, PA ..... $ 50.00
(I.M.O. Husband John; Parents: Elisaveta & Zaharie)
/M Viorel Nikodin, Farmington Hills, MI ..... $ 20.00
(I.M.O. Sister, Anita)

GENERAL DONATIONS

liana Campean, Grosse Pte. Pk., MI $100.00
(Purchase of Property; I.M.O. Valentina Cornea)
liana Campean, Grosse Pte. Pk., MI ..... $ 15.00
.R.O.Y (St. Mary, Chicago, IL) ..... $ 9.95
anne Zeller, Warminster, PA ..... $ 5.00

PARISH EPISCOPATE SUNDAY

. George Cathedral, Southfield, MI $2,136.00
. Mary, McLean, VA $225.00

LADIES AUXILIARY SUNDAY

s. Constantin & Elena Ladies Aux. $200.00
Merrillville, IN

DORMITORY BED DONATIONS

n. & Mrs. Paul Yova, Fairlawn, OH $400.00
nonymous $200.00
homas Carto, Warren, OH $200.00
/M Vasile Cocariu, Bloomfield Hills, MI $200.00
nonymous $100.00
/M Cezar Teodorescu, Troy, MI $100.00
Vayne A. Johnson, St. Louis, MO $100.00
/M George Anagnostache, Dunwoody, GA ..... $ 50.00
(I.M.O. Leonte Copacia, Sr.)

MISSION FUND

ts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI $300.00
resentation of Our Lord, Fairlawn, OH $200.00

HELP FOR ROMANIA

t. George, Winnipeg, MB $200.00CF

VATRA CAMP *Cont. from page 7*

omanian Orthodox Church in Kitchener, Ontario, anada. I will discuss what we learned about **belonging o an Orthodox Christian Youth Group** and in particular, our own American Romanian Orthodox Youth rganization, which is also known as AROY. We found ut that this national organization, which consists of hapters from most of our parishes, not only gets the youth together to promote Orthodoxy, but also provides college scholarships for Orthodox students of our diocese. AROY helps by providing funding for this camp and helps in various parish and diocese activities by supporting the mission fund, Solia newspaper, and Camp Vatra. Those of us who were not in AROY were encouraged to join or start a chapter in our own parish.

Regarding the Vatra, our Episcopate Administrative Center, we were very impressed with the number of things going on here. Not only do they have good camp facilities here, but all of the Bishop's staff is housed here. The Diocese headquarters also provides all of the teachers for our camp and works closely with the camp director to make sure all of the State of Michigan legal requirements are satisfied.

Finally, to His Grace, Bishop Nathaniel, our teachers, Fr. Remus Grama, Fr. Leo Copacia, Fr. Ian Pac-Urar, Fr. Deacon Paul Yova and Mrs. Sylvia Yova, Seminarian Michael Anderson, we give our special thanks for teaching us about our faith. To Preoteasa Mary Ellen Rosco, Camp Director and David Oancea and Mark Chestnut, Assistant Directors, and to all of the Camp Staff, you will not be forgotten. We thank you from the bottom of our hearts for all that you have done for us.

This concludes the Orthodox Hour. We hope that you have enjoyed this radio program, which was only one of the special projects of our group at this year's Camp Vatra. We thank Fr. Leo for his help and technical assistance and we hope you will tune in again next week when his regular programming will continue. Until then, may the blessings of our Lord and Savior Jesus Christ, be with all of you, now and ever and unto ages of ages, Amen.

The following Staff and Students participated in Senior Camp 1993: **Staff:** His Grace, Bishop Nathaniel-Administrator; Psa. Mary Ellen Rosco-Director; Mark Chestnut-Asst. Administrator; David Oancea-Asst. Director; Teachers: Fr. Remus Grama, Fr. Ian Pac-Urar, Fr. Leo Copacia, Dn. Paul Yova, Dnta. Silvia Yova; Donna Freudig-Nurse; Sylvia Pac-Urar-House Mother; Housefathers: Michael Anderson, Marius Iclozan; David Regule-Maintenance & House Father; Chefs: Nancy Cocariu, Elaine Rogozan, Thomas Carto; Kitchen Help: Richard Rogozan, Doina & Cezar Teodorescu, Ianne Pac-Urar; Hostesses: Rebecca McMahon, Rebecca Haymond, Valerie Luca; Maintenance: Peter Gibb, Matthew Wright, Remus Bleahu, David Poroch.

Students: John Bozga, Michael Brown, Paul Faraianu, John Filip, Mircea Georgescu, John Lazar, Victor Marinescu, Vlad Marinescu, Stelian Mazilu, Marius Mihalcea, Bogdan Nicolae, Daniel Nitoi, Nicholas Patriciu, John Raicu, Mihai Raicu, Thomas Rosco, Alexandru Stancovachi, Vasile Susan, Claudia Barbos, Maria Bleahu, Oliviana Grama, Dacia Cocariu, Delia Dumitrescu, Juliana Mancantelli, Mandy Januska, Crina Lador, Julia Nicolae, Gabriela Nicolau, Jennifer Pantea, Claudia Moldovan, Claudia Cercel-Mihaita, Julia Patriciu, Mioara Mindea, Jennifer Roman, Emma Pop, Ellen Schmidt, Elena Susan, Anca Stacea. ❊

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Baroi, Elizabeth Catherine, daughter of Ion & Deborah Baroi, Pasadena, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Doina M. Bonu.

Basaraba, Stephany, daughter of Ilie & Livia Basaraba, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparent: Elena Basaraba.

Beck, Michael David, son of David A. & Janice S. Beck, Indianapolis, IN. Sts. Constantine & Helen, Indianapolis, IN. Godparents: Brian & Susan McDonald.

Boldt, Maureen Louise, daughter of Frederick & Mary Boldt, West Bloomfield, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI. Godparents: Adil & Basima Shaman.

Campbell, Robert Nicholas, son of Richard & Teri S. Campbell, Los Angeles, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: John K. Clark.

Casillas, Jeremy Rafael, son of Rafael O. & Gina Casillas, Los Angeles, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Jerry M. & Cheryl L. Yepiz.

Casillas, Katherine Roxanne, daughter of Rafael O. & Gina Casillas, Los Angeles, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Jerry M. & Cheryl L. Yepiz.

Ciuca, Christine Nicole, daughter of Alexandru & Mioara Ciuca, Santa Monica, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Petrica & Yvone Preotesescu.

David, Angela, daughter of Alexandru & Viorica David, Moose Jaw, SK. St. George, Regina, SK. Godparents: Mircea & Elena Muntean.

David, Cosmina Marie, daughter of Alexandru & Viorica David, Moose Jaw, SK. St. George, Regina, SK. Godparents: Mircea & Elena Muntean.

Delvis, Claudia Alexandra, daughter of Peter M. & Carmen Delvis, Canoga Park, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Jon V. Lungu.

Estefanous, Demiana, daughter of Munir Estefanous & Mary Wassily, Regina, SK. St. George, Regina, SK.

Estefanous, Mary, daughter of Munir Estefanous & Mary Wassily, Regina, SK. St. George, Regina, SK. Godparent: Michael Awad.

Fischer, David Andrew, son of Coloman & Hancz Fischer, Canoga Park, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Viorel & Susan Petrescu.

Gheorghe, Andrew Petrica, son of Traian & Irina Gheorghe, Anaheim, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Petrica & Dragostina Stan.

Grigoras, Jason, son of Nicolae Grigoras & Silvia B. Lemus, Everet, MA. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparents: M/M Constantin Iordache.

Grigore, Genevieve, daughter of Gheorghe & Luminita M. Grigore, Inglewood, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Patricia Oltean.

Gusan, Iulian Ioan, son of Cornel & Victoria L. Gusan, Long Beach, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Anthony & Violet John.

Ionele, Paul, son of Radu & Rodica Ionele, Kitchener, ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Radu & Rodica Cosma.

Jenkins, Christina Marie, daughter of Jeffrey & Desiree Jenkins, Duarte, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Ileana Petrescu.

Jenkins, Christopher Joseph, son of Jeffrey & Desiree Jenkins, Duarte, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Ileana Petrescu.

Jenkins, Jeffry Vincent, son of Wayne R. Jenkins & Amallia Martines, Duarte, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparent: Ileana Petrescu.

Johnson, Chriss Gire, son of Ronny Johnson & Marry Mitchel, Falls Church, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Steve Lee & Rosy Frank.

Johnson, Gina, daughter of Ronny Johnson & Marry David, Arlington, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Steve Lee & Rosy Frank.

Kidane, Simon, son of Kidane F. Gebremeskee & Nigisti i Gerezginer, Springfield, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. G parent: Woldu Gebraij.

Lacatus, George, son of Constantin & Adriana Lacatus, Hamilt ON. St. John, Kitchener, ON. Godparents: Liviu & Stella Canan

Lee, Rocky Larry, son of Sanny Lee & Angy Frank, Annand VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Leo Johnson Sofin John.

Maior, Robert, son of Francisc Maior & Aurica Petrovan, Can Park, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Viore Susan Petrescu.

Marinescu, Elizabeth Marie, daughter of Nicky & Crist Marinescu, Long Beach, CA. Holy Trinity, Los Angeles, C Godparents: Ana & Russell Knowles.

Mixell, Jacob Adam, son of Charles & Sharon Mixell, Clevela OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparent: Delores Kuharik.

Muntean, David Alexandru, son of Alexandru & Ioana Munte Los Angeles, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godpare Viken & Vartouhi Tavokjian.

Necsutu, Dragos Mickel Jorj, son of Mihai M. Necsutu & Lili D. Deiac, Hillcrest, NY. St. Dumitru, New York, NY. Godp ents: Dragos & Alexandra Sandulescu.

Obrejan, Daniella Antonia, daughter of Liviu & Cornelia Obre Sherman Oaks, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godpare Paul, Cornel, & Valentina Ocneanu.

Parr, Derrick Walter, son of Walter & Guadalupe Parr, Ster Hgts., MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hgts., MI. Godpar Geronimo Mijok.

Saveanu, Justin Robert, son of Aurel & Legia Saveanu, Los Ar les, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. Godparents: Judi George Karapanian.

Stavros, Angelica Spirit, daughter of Xenofon & Renee Stav Manville, RI. St. John, Woonsocket, RI. Godparents: Fotin Evandea Lomke.

Teck, Julia Nicole, daughter of John & Dina F. Teck, Oakville, C St. John, Kitchener, ON. Godparents: Liviu & Stella Canana

Tornea, Renee Catarina, daughter of Dr. Razvan & Geta S. Tor Willow Grove, PA. Descent Holy Ghost, Elkins Park, PA. G parents: Miron & Zaruhi Popescu.

Vaughan, Tyler Christopher, son of Dennis A. & Anne M. Vaug Canyon Country, CA. Holy Trinity, Los Angeles, CA. God ents: John & Christina Knox.

Zhao, John Chun Feng, son of Youji Zhao & Su Wang, He China. St. John, Kitchener, ON. Godparent: Elena Neagu.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Shaman, Ramiz (Rick), Warren, MI. Sts. Peter & Paul, Dear Hgts., MI. Rev. Fr. Romey Rosco.

MARRIAGES

Carabas, Mihai D. and **Camelia L. Petru,** Kitchener, ON. St. J Kitchener, ON. Godparents: Antonie & Petronela Tuca.

Maximo, Stephen and **Anita M. Meinzer,** Philadelphia, PA. scent Holy Ghost, Elkins Park, PA. Godparents: Randy & H Freuding.

Poulton, Charles A. and **Daniela Mindreanu,** Middleburg H OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Emilia & J Momilov.

Stoian, Constantin and **Mary J. Ring,** Regina, SK. St. Geo Regina, SK. Godparents: Dan & Ann Stoian.

DECEASED

Dumitru, Mary R., 87. Holy Cross, Hermitage, PA.
Estefanous, Demiana, infant. St. George, Regina, SK.
Estefanous, Mary, infant. St. George, SK.
Hodos, Despina, 87. St. Dumitru, New York, NY.
Ivascu, Preoteasa Valeria, 77. St. George Cathedral, Southf MI.
Laica, Anna, 88. St. George Cathedral, Southfield, MI.
Mathay, Emilia (Mina), 94. Holy Cross, Hermitage, PA.
Moneo, George S., 86. St. George, Regina, SK.
Oneka, Anthony, 91. St. George Cathedral, Southfield, MI.
Popa, John V., 81. Holy Trinity, Youngstown, OH.
Radu, Costa, 90. St. George, Regina, SK.
Zivku, Paun, 63. St. John, Kitchener, ON.

DOMNULUI SĂ NE RUGĂM

Sf. Pavel zice în Epistola către Romani şi Sfinţii Părinţi întăresc, că nu noi suntem acei care ne rugăm, ci Duhul "înfierii" dat nouă prin botezul în Iisus Hristos (Gal. 3:26-27) strigă către Dumnezeu: "Ava Tatăle," atunci când noi ajungem la măsura "bărbatului desăvârşit" care este Iisus Hristos. Atunci omul în mod firesc recunoaşte pe Dumnezeu ca tată, iar duhul din el strigă către Dumnezeu dintr'un instinct duhovnicesc.

Deşi rugăciunea în esenţă este contemplaţie şi unire a omului cu Dumnezeu, mai presus de materialitatea cuvintelor, totuşi oamenii dau expresie acestui fenomen în convorbire sau dialog. Din acest punct de vedere, rugăciunea este de două feluri: Particulară şi Publică. Particulară este rugăciunea pe care omul o face singur, în familia sau cu prietenii, acasă, pe drum sau la locul de muncă . . ., iar Rugăciunea Publică se face în biserică, unde toţi membrii "corpului mistic" al Domnului se adună, pentru a se uni cu Hristos nu numai spiritual, ci şi în mod material, împărtăşindu-se cu Trupul şi Sângele Domnului şi, prin materialitatea Sfintelor Taine, primind Harul Duhului Sfânt, spre sfinţenia vieţii. In felul acesta în rugăciunea publică întră: Sf. Liturghie, Botezul, Nunta, Maslul şi tot ce Biserica a rânduit pentru viaţa Bisericii ca o comunitate a credincioşilor.

Ca formă, rugăciunea este exteriorizată verbal, adică în cuvinte sau cu voce tare, evidenţiind ideia; sau lăuntrică, când sufletul vorbeşte cu Dumnezeu în tăcere. Rugăciunea lăuntrică are ca temei cuvintele Domnului Iisus Hristos: "Tu când te rogi, intră în cămara ta şi închizând uşa ta, roagă-te Tatălui Ceresc în ascuns (Matei 6:6A). Înţelesul cămării şi a uşii închise arată că omul este o doime: cel dinafară, văzut, trupesc şi cel dinlăuntru, duhovnicesc, nevăzut. Sfântul Apostol Petru zice: "Să fie omul cel trainic al inimii întru nestricăcioasă podoabă a duhului - blând şi liniştit - care este de mare preţ înaintea lui Dumnezeu." (I Petru, 3:4). Iar Sf. Apostolul Pavel lămureşte îndoita fire omenească zicând: "Chiar dacă omul nostru dinafară se strică, cel dinlăuntru se înoieşte, zi de zi" (2 Cor. 4:6).

Nu numai rugăciunea, dar chiar şi învăţătura este o doime: cea dinafară şi cea dinlăuntru. Învăţătura dinafară constă în iubirea de înţelepciune lumească: înfloririle meşteşugului vorbirii, mintea ascuţită şi iscusită în a înţelege frumuseţile lumii, conştiinţa care se îngâmfă şi duhul iscoditor, vrând să afle multe şi de toate . . ., pe când învăţătura cea dinlăuntru constă din cunoaşterea lui Dumnezeu, dragoste de Dumnezeu, privirea cu ochii minţii a celor nevăzute, a avea focul şi duhul rugăciunii, smerenia şi ascultarea, supunerea şi luarea aminte de sine.

In privinţa rugăciunii însă, rugăciunea publică, cea din afară, nu este de dispreţuit; ea se face la arătare, în adunări sau chiar din îndatorire, cu rânduială după un chip bisericesc, în numele întregii obşti, angajând slujnarea Bisericii. Nu însemnează că omul care se roagă în public nu are o viaţă lăuntrică sau nu este nu om duhovnicesc, pentru că chiar meditaţia individuală trebuie făcută în contextul Bisericii - noi nu ne putem desparte de trupul tainic al Domnului. Rugăciunea publică este rugăciunea Bisericii, în care credincioşii sunt chemaţi să recite un număr de psalmi, tropare şi canoane special grupate pentru lauda lui Dumnezeu sau a sfinţilor. Şi este fixat şi un timp anumit când această rugăciune se face: dimineaţa, seara, la miezul nopţii sau la anumite ore din zi. David zice: "De şapte ori în zi Te voi lăuda, Doamne." In timpul acestei rugăciuni stăm în picioare sau în genunchi, cântăm cu glas tare sau recităm în cor.

Rugăciunea particulară nu este obligatorie. Se recomandă ca fiecare creştin cu frica lui Dumnezeu să se roage de cel puţin trei ori pe zi: Dimineaţa şi seara şi înainte şi după consumarea mâncării. Dar aşa cum spune Sfântul Pavel creştinul se poate ruga neîncetat, fie că lucrează, fie că merge, bea sau mănâncă sau chiar odihnindu-se în pat. Oriunde şi oricând, mintea noastră se poate ridica către Dumnezeu, în cămara lăuntrică sau încăperea cea încuiată, care este mintea, inima sau gândul cel tainic. Căci oriunde s'ar afla omul se află şi inima lui. Iar omul se poate încuia cu mintea în inimă, adică îşi poate aduna gândurile să vorbească cu Dumnezeu în taină. Chiar când vorbeşte cu oamenii, creştinul poate avea această lucrare lăuntrică, pe care unii părinţi o numesc "Liturghia Interioară."

Cămara materială a omului, adică trupul, închide numai o singură fiinţă, cămara cea duhovnicească face loc şi lui Dumnezeu şi întregii Impărăţii Cereşti, aşa cum zice Insuşi Domnul Iisus "Impărăţia lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru (Luca, 17:2). Cu cât omul îşi adună mintea şi gândurile în Dumnezeu, cu atât ajunge duhovniceşte la vârsta bărbatului desăvârşit. Nimic nu este mai nesuferit diavolului decât curăţenia inimii şi practica rugăciunii lui Iisus: "Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul!" Unii din Sfinţii Părinţi, cei mai de demult, au dat şi o metodă şi un număr al Sfintei Rugăciuni; însă mulţi sfinţi monahi, mai aproape de secolul nostru, prin experienţa lor spun că e nevoie numai de atenţie şi de luptă ostenitoare, până inima se obişnuieşte, nu şi de metodă. Cu privire la rugăciunea făcută de minte în inimă, spun toţi cei iscusiţi, că este cea mai de folos şi cea mai înflăcărată rugăciune. Dar, pentru că este scurtă, trebuie făcută neîncetat.

Rugăciunea lungă este foarte folositoare, dar pentru cei desăvârşiţi, nu pentru începători. Mai bine o rugăciune scurtă şi simţită. Mintea omului neantrenat în rugăciune se risipeşte în cele dinafară, se împrăştie. Iar când gândurile omului fug şi el nu mai poate sta în faţa lui Dumnezeu, nu mai simte căldura Duhului, aceea nu mai este rugăciune. Sf. Ioan Gură de Aur zice în omiliile sale: "Cine rosteşte cuvinte de prisos în rugăciune, acela nu se roagă, ci vorbeşte în deşert" (Omilia 24). Iar când Sf. Apostol Pavel zice: "Rugaţi-vă neîncetat" înseamnă că

Cont. la pag. 18

O CĂLĂTORIE SPRE CER

Foarte de dimineață, în ziua Schimbării la Față (6 August 1992), o mică echipă de credincioși, din Parohia Sfânta Cruce, din Washinton D.C., sub conducerea Părintelui Gheorghe Calciu, am plecat spre Mânăstirea Ortodoxă a Schimbării la Faţă, din Ellwood City, Pennsylvania. Aveam de mers şase ore, cu maşina.

Pe drum, Părintele Calciu ne-a pus în temă, în legătură cu Mânăstirea. Principesa Ileana a României, expulzată din ţară în 1947, a ajuns în 1967, pe aceste meleaguri.

Aici şi-a vândut şi ultimele lucruri de preţ pe care le mai avea după expulzare, printre care o coroană principesă, primită în dar de la mama sa Regina Man României.

Cu banii realizaţi, şi cu ce au mai contribuit şi binefăcători, puţini la număr, a cumpărat acest teren care se află acum Mânăstirea.

Părintele Anchidim Uşeriu, care era Paroh la Bisec Românească din Ellwood, a reuşit împreună cu Doan Preoteasă Eugenia Uşeriu, să afle acest loc şi să duc bun sfârşit tratativele pentru cumpărarea lui.

El se află pe panta unui deal, într'o poiană.

Pe acest teren s'a instalat la început un trailer, u Principesa şi câteva Doamne, au pornit un cerc rugăciune şi muncă, în perspectiva constru Aşezământului Călugăresc pe care îl dorea ea.

Principesa însăşi îşi făcuse ucenicia monahică în Fra la Mânăstirea de Maici din Bussy, încă din anul 19

Curând s'a construit o casă şi terenul a fost extins cumpărarea încă a câtorva acri, până la o vâlcică pe curge un pârâiaş, care împrejmuesc astfel vatra Mânăs

Toate înfăptuirile enumerate s'au realizat binecuvântarea Prea Sfinţitului Archiepiscop Vale Trifa, căruia îi datorăm veşnică şi recunoscăto pomenire.

Treptat, la Mânăstire au venit ucenice, atrase spiritualitatea care începuse să se instaleze în acest de pământ.

Trei Maici, sub conducerea Maicii Benedicta d Mânăstirea Văratec din Moldova (România), au v aici la chemarea Principesei, acum Maica Alexan Stareţă.

Curând Maica Benedicta a devenit Stareţă şi conducerea sa Mânăstirea a creşcut şi a înflorit. D mai bine de 8 ani, când numărul maicilor a ajuns la cele trei maici dela Văratec au plecat în Michigan u au fondat Mânăstirea Adormirea Maicii Domun Maica Christopora i-a luat local Maicii Benedicta devenit stareţă. Duhovnicul Mânăstirii a fost Părir Roman Braga.

Mânăstirea Schimbării la Faţă are acum 12 Mai Surori, de diferite vârste.

În 1991, Maica Alexandra a trecut le cele veşn lăsând stareţă pe Maica Christophora.

Automobilul nostru, devenit şcoală sub conduc Părintelui Calciu, urca pe panta care duce la Sfă Aşezământ.

Pe la ora zece ne apropiam de Mânăstire şi se a dangătul lin al clopotelor ei.

De o parte şi de alta a drumului apar poene, podu sate mici cu case risipite; privelişti ca cele Transilvania.

Deodată ne apare în cale la o răscruce o Troi indicatoare ale drumului spre Mânăstire.

Pe măsură ce ne apropiam, creştea şi emoţia în sufl noastre.

Cont. la pag

Cont. de la pag. 17

tot ceeace facem să fie cu cuget curat şi în toate cuvintele, gândurile şi faptele noastre numele Dumnului Iisus Mântuitorul să se proslăvească.

Rugăciunea îşi are treptele ei:

Prima treaptă este rugăciunea vorbită sau lucrătoare. Se face cu foarte multă osteneală. Este treapta omului neobişnuit cu rugăciunea. Constă din cititul şi statul în picioare; se fac metanii şi închinăciuni multe şi privegheri îndelungate. Acest fel de rugăciune este a monahilor începători şi tineri. Ei au nevoie de stăruinţă şi răbdare şi de un bun duhovnic, ca îndrumător.

A doua treaptă este luarea aminte. Mintea începe să se reculeagă, să fie atentă la slova scrisă, s'o rostească ca şi cum ar fi cugetat-o ea însăşi. Deci mintea începe să se roage fără risipire sau împrăştiere.

A treia treaptă este simţirea rugăciunii în inimă. Prin atenţie şi luare aminte inima începe să se încălzească şi ceea ce era gând ajunge simţire - Cine a trecut la simţire se roagă fără cuvinte, pentru că Dumnezeu este al inimii. Abia de aici începe sporul rugăciunii, din simţire în simţire. Când simţirea ajunge la rugăciunea neîncetată, abia atunci începe rugăciunea duhovnicească, care este un dar al Duhului lui Dumnezeu, adică Duhul Sfânt este acela care se roagă pentru noi, făcând ca rugăciunea să curgă în noi ca un râu lin, indiferent de preocupările noastre. Acea rugăciune se face cu darul lacrimilor, care nu vin din emoţii, ci de sus. Sfinţii Părinţi spun că cine nu are rugăciune lăumtrică nu are nici un fel de rugăciune. Metanii şi închinăciunile, deasemenea cuvintele ce se citesc - fie în biserică, fie acasă - dacă nu devin simţite lăuntric, au numai înfăţişare de rugăciune. Ele nu sunt însăşi rugăciunea. Este adevărat că această formă de rugăciune are darul de a ne întoarce mintea către Dumnezeu, însă Dumnezeu ne-a poruncit să intrăm în cămară, să încuiem uşa şi să ne rugăm în taină. Această cămară de taină este inima omului. Rugăciunea neîncetată nu este posibilă decât cu acest fel de rugăciune.

Nu există bucurie mai mare decât a sta de vorbă cu Dumnezeu, Cel care ne-a făcut, Cel care ne ţine, Cel care ne mântuie. ❊

Maica Benedicta

nt. de la pag. 18
Am ajuns în poiana Mânăstirii.
Un sobor condus de Prea Fericitul Mitropolit Teodosie, Bisericilor Ortodoxe din America, împreună cu cinci iscopi şi cu 28 de Preoţi, au slujit Liturghia în aer er, sub un larg acoperiş.
Au asistat peste 600 de credincioşi, tineri bătrâni, pii, de multe şi diferite naţionalităţi.
A fost cu adevărat o Liturghie cerească, în care ăciunile şi cântările Archiereilor, Preoţilor, şi ale ului Maicilor, ne-au adus fericire în suflete şi lacrimi obraji.
După Liturghie, s'a servit tuturor un prânz gratuit, ă care a urmat slujba de sfinţire a clădirilor noi, zidite ent pentru Maici şi a temeliilor de lărgire a Bisericii stente.
Aceasta devenise neîncăpătoare pentru pelerinii, care acolo în număr din ce în ce mai mare.
A urmat un Maslu general, pentru bolnavi, prezenţi nu la slujbă, cu sfinţirea undelemnului, cu care au t miruiţi cei de faţă şi din care s'a distribuit ca să fie şi celor care nu putuseră veni acolo, fiind bolnavi în tale sau la casele lor.
Citirea Sfintelor Evanghelii a fost de-a dreptul uduitoare, împreună cu litaniile dintre ele cântate de ul ca de îngeri al Maicilor, cu "Doamne Milueşte" în gleză, Română Greacă şi chiar Eschimosă. Melodii ruitoare de umilinţă către Dumnezeu şi de compasiune ntru cei bolnavi ori cu alte suferinţe.
Prezenţa Prea Sfinţitului Episcop Nathaniel al Bisericii todoxe Române din Statele Unite şi Canada a dat, ntru noi, o strălucire sporită sărbătorii.
După acestea am vizitat Biserica, mică acum, dar în rs de lărgire, împodobită la superlativ cu nenumărate pane pe pereţi şi cu covoare româneşti pe podea.
A urmat vizitarea casei în care a locuit Principesa, tora şi întemeietoarea Mânăstirii şi apoi a celorlate idiri pentru Maici şi pelerini.
Vizitarea cimitirului a adăugat emoţii în plus, întrucât i sunt înmormântaţi: Maica Alexandra, (Principesa ana a României), Părintele Anchidim Uşeriu şi un eot American.
Cimitirul este spaţios şi foarte îngrijit. În mijlocul lui află o impunătoare Troiţă românească, ridicată din ţiativa şi pe cheltuiala Maicii Alexandra şi dedicată ctimelor tiraniei comuniste din România.
Emoţiile mele au ajuns la limită în faţa celor trei troiţe, rucât:
- nenumăraţi prieteni şi cunoscuţi ai mei au fost printre ctimele pomenite;
- am fost avocat al Principesei Ileana, înainte de pulzarea ei din ţară;
- am fost prieten al Părintelui Anchidim şi colocutor el, până în penultima săptămână din viaţa lui.
Meditând asupra semnificaţiei Schimbării la Faţă a ântuitorului şi a alegerii acestui hram pentru Mânăstire, marc:
Schimbarea la Faţă, este de cea mai specifică esenţă eştină, fenomen unic în istoria religiilor, descris lapidar şi solemn de Evangheliştii: Matei (17/ 1-9), Marcu (9/ 2-9) şi Luca (9/ 28-36).

Evenimentul a avut loc pe Muntele Taborului.

Atunci Şi-a arătat Isus faţa Sa Dumnezeiască, înaintea celor trei Apostoli: Petru, Iacob şi Ioan, pe cât aceştia puteau suporta privirea.

Chiar şi aşa, Petru şi-a pierdut firea şi a vorbit fără sens: să facă pe locul acela trei colibe, pentru cei trei, care se arătaseră: Isus, Moise şi Ilie.

În Sfânta Scriptură s'a spus: "Toţi sunteţi Dumnezei," şi li s'a dat celor ce cred în Iisus, dreptul de a fi numiţi Fiii lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă că în fiecare om sălăştueşte lumina cerească.

Prin căderea în păcatul neascultării poruncii lui Dumnezeu a primilor oameni şi prin păcatele personale ale fiecăruia dintre noi, această lumină este acoperită.

Numai prin credinţa în Domnul Isus, prin pocăinţă şi viaţă îmbunătăţită, creştinul poate să ajungă să simtă, să vadă şi să trăiască Lumina Taborului, de care mulţi Sfinţi s'au învrednicit.

Această lumină există în fiecare om; descoperită şi pusă în lucrare, ea luminează calea proprie şi a celor din jur.

Principesa Ileana a avut viziunea de a aduce în America, acest dar fără de asemănare de preoţios: o mânăstire închinată Transfigurării Domnului, şi prin extindere, transfigurării omului, lucru care este de cea mai mare necesitate acum, aici în America.

Adoptarea limbii Engleze, ca limbă de cult în această Mânăstire asigură aderenţa la societatea Americană şi explică sprijinul pe care îl primeşte Mânăstirea de la localnici, garantându-i desvoltarea ulterioară.

Deja ea poate fi considerată ca intrată în legendă, ca în poveştile cu zâne, care ne-au delectat copilăria: o Prinţesă alungată din ţara sa de către uzurpatori netrebnici, îşi vinde coroana, pentru a întemeia o Mânăstire închinată scopului divin al înbunătăţirii spirituale a vieţii omului şi transfigurării lui.

Această Mânăstire este şi tot mai mult va fi:

- un focar şi un far de lumină spirituală şi
- o temelie puternică şi veşnică pentru zidirea unui suflet nou, unei societăţi copleşită de materialism.

În plus, Mânăstirea este de esenţă istorică şi culturală specific Românească: un descendent regal zideşte un Sfânt Locaş, cum au făcut pe vremuri cei mai străluciţi voevozi ai noştri ca Ştefan Cel Mare, Neagoe Basarab, Vasile Lupu şi mulţi alţii.

Principesa Ileana, cu Mânăstirea Alteţei Sale, reprezintă cea mai mare valoare a exilului Românesc de după al 2-lea război mondial,

La acest Sfânt Locas, Noua Stareţă Maica Christophora ne cheamă zicând:

"Veniţi să ne bucurăm, ridicându-ne de la pământ la cea mai înaltă contemplare a virtuţilor; să ne lăsăm transformaţi într'o stare înbunătăţită şi să ne îndreptăm mintea spre cele cereşti" (Life Transfigured, Journal of Orthodox Nuns, 1992, p. 3)

La cele de mai sus, concluzia trebuie să fie:

Cont. la pag. 20

HRAM LA MÂNĂSTIREA ADORMIRII MAICII DOMNULUI

din Rives Junction

De fiecare dată, ziua de 15 August la această mânăstire, vine cu surprize. Pentru pelerinii noi nu e nimic deosebit, o simplă mânăstire ortodoxă şi încă una din cele mai sărace, cu zece maici. Insă pentru noi care, acum şase ani, am luat parte la procesul de naştere, deschidere şi inaugurare a acestui aşezământ duhovnicesc şi românesc este un miracol, ca în fiecare an să vedem o schimbare de peisagiu. Prin munca istovitoare a maicilor, panorama se schimbă mereu, prin adăogare de noi clădiri, plantaţii şi ronduri de flori. Nici nu-ţi vine să crezi că, în Ianuarie 1988, trei maici din România, fără nici un un dolar în buzunar, se uitau cu lacrimi în ochi şi cu rugăciunea, pe buze, la 48 de acri de pădure părăsiţă şi plină de uscături şi la o casă de ţară veche şi ruinată, în care nimeni nu putea locui. Căutau "loc de mânăstire şi de pomenire," nu pentru ele, pentru că în România sunt multe mânăstiri ortodoxe- ba chiar şi în America- ele căutau loc pentru un centru spiritual românesc, pentru toţi Românii din America, un centru de limbă şi tradiţie, de cultură şi spirit românesc, chiar dacă acestea uneori sunt exprimate în limba acestei ţări; noi nu ne dăm seama cât de important este ca dimensiunile ortodoxiei româneşti să fie cunoscute şi altor popoare.

Astăzi noi avem acest centru, în Rives Junction. Maicile s'au rugat şi au muncit. Minunea s'a îndeplinit. Nouă nu ne rămâne decât să-l frecventăm. Faptul că este frecventat şi de ortodocşi de alte neamuri şi mai ales de Americanii convertiţi la ortodoxie, atestă cu atât mai mult valoarea ortodoxismului românesc.

Primul hram al acestei mânăstiri s'a oficiat în capela construită de maici; pentru că prima lor grijă a fost să aibă o mică biserică cu clopotniţă şi clopote şi toacă, pe care le sună atât de frumos la începutul fiecărei slujbe, spre mirarea Americanilor care, trecând pe drum i întreabă ce poate să fie aceasta? Pentru al doilea an s adăogat bucătărie nouă, sală de mese şi un apartam pentru preot. In al treilea an s'a zidit casa de oasp numită "Sfânta Xenia," având la subsolul deschis că pădure, un atelier de croitorie, atelier de pictură şi dd apartamente, spălătorie de rufe şi cămară de alimen unde maicile depozitează tot ceea ce ele produc în grăd de zarzavat, pentru un an de zile, precum şi tot ceea credincioşii aduc. Tradiţia mânăstirilor româneşti este: ca toţi pelerinii să utilizeze cele opt camere dormit şi trei băi în mod gratuit şi să mănânce fără pl iar Dumnezeu trimite a doua zi, mai mult decât a f Acesta este miracolul ospitalităţii monastice. In a următor, s'au adăogat două garaje noi şi cimitirul, c este oferit tuturor creştinilor ortodocşi ce vor să doar în veci lângă altarul unei mânăstiri şi să fie pomeniţ slujbele de fiecare zi, care se fac seara, dimineaţa şş miezul nopţii. Şi, în sfârşit, anul acesta, credinci venind la hram, au găsit o clădire nouă în care s preoţii, numită "Casa Sf. Nicolae," la care s'au adăc câţiva acri de proprietate, plus un automobil de 8 loc cumpărat pentru surori de Asociaţia Preoţilor Ortodo din Detroit.

Până acum slujbele Hramului mânăstirii se oficiau un cort, închiriat pentru trei zile şi care costa prea scu Anul acesta maicile s'au gândit să facă ceva perman Au cheltuit $40,000.00 în construcţia unui pavili frumos ca o catedrală, cu un altar mai sus decât re sălii şi închis pe trei părţi, având posibilitatea de izolat de pavilion, printr'un perete despărţitor. C pelerinii au început să sosească pentru hram, ciocar meşterilor încă mai băteau pentru definitivarea altaru aşa încât abia a fost timp în ajun pentru împodobir aşezarea scaunelor.

Anul acesta Sfânta Maria a fost într'o zi de Dumine aşa încât sărbătorirea Hramului a ţinut două zile: Sâmb 14 August, când cei mai mulţi preoţi au putut să vin Duminecă 15 August, când mai mulţi credincioşi au în stare să participe. As putea spune că niciodată n văzut atâţi Români şi Greci la mânăstire ca anul ac la 15 August. In amândouă zilele participarea la slujb fost impresionantă, dar mai ales în ziua de Dumine

Pentru că în acea zi, Tabăra de Educaţie Religioa copiilor de la Vatra Românească s'a închis cu Liturg arhierească, P.S. Nathanael nu a putut veni la mânăst ci a rugat pe P.S. Arhiepiscop Victorin dela Episc Română Misionară din Detroit să vină şi să cond festivităţile de Sâmbătă, care au constat din slu Dumnezeieştii Liturghii şi Taina Sfântului Maslu obşte. Inalt Prea Sfinţia Sa a sosit acompaniat de Părin

Cont. la pag.

Cont. de la pag. 19

- să cădem şi noi cu faţa la pământ, ca cei trei Apostoli, în adorarea Schimbării la Faţă a Mântuitorului;
- să lucrăm continuu la schimbarea noastră la faţă, la transfigurarea noastră şi
- ca să luăm putere pentru aceasta, să venim cât putem mai des pe dealul sfânt al acestei Mânăstiri.

Acestea vor fi spre folosul spiritual al nostru şi al societăţii în care trăim.

În ziua călătoriei descrise, ni s'a părut că am fost în cer, puteam zice şi noi ca Apostolul Petru:

"DOAMNE, CE BINE ESTE SĂ FIM AICI" (Matei 17/ 4)

Cu dragoste, celor ce citesc aceste rânduri. ❄

Ioan Iosif

nt. de la pag. 20

ıimandrit Felix Dubneac de la Centrul Episcopesc şi Părintele John Cătău, parohul Bisericii Pogorârea hului Sfânt din Windsor-Ontario. Primirea oficială a hiereului s'a făcut de un sobor de preoţi din amândouă scopiile, plus alţi preoţi ortodocşi americani, care s'au ımplat să fie de faţă. Imbrăcarea Arhiereului s'a făcut biserică, după care a început procesiunea către altarul sub pavilionul nou construit. I.P.S. Victorin a sfinţit ıghiazmă altarul, clădirea şi pe credincioşi. Credincioşii fost impresionaţi de cuvintele Ierarhului rostite în ba română şi engelză, de figura lui blândă de Sfânt colae şi mai ales de rezistenţa pe care a arătat-o, stând întregi în picioare, atât la Sf. Liturghie, cât şi la Sf. slu. Corul maicilor a dat răspunsurile pe muzică antină românească, în amândouă limbile. Punctul minant pe care l-au aşteptat credincioşii în ajunul stui hram a fost Privegherea de seară şi Slujba hodului Maicii Domnului cu înconjurarea bisericii, oţii purtând pe cap Epitaful Sfintei Fecioare Maria. Duminecă a slujit Prea Sfinţitul nostru Nathaniel. mâni şi Greci din Detroit, Lansing, Cleveland şi Chigo au umplut Pavilionul, aşteptând mesagiul înflăcărat Prea Sfinţitului. Masa de praznic a fost servită pe enul mânăstirii, aşa cum este tradiţia mânăstirilor din mânia. Un restaurant ortodox din Jackson a servit ıncare Sâmbătă şi Duminecă, pentru toată lumea, iar eltuielele au fost plătite de Dl. şi Dna Dr. Constantin edeţeanu, în memoria celor răposaţi din familie.

Ceea ce s'a remarcat tot timpul acestei sărbători a fost iştea, evlavia, bunăcuviinţa şi duhul de rugăciune al edincioşilor. Nimeni nu a fumat, nu a vorbit sau a râs hohote. Au fost mulţi tineri şi copii, însă la sfârşit nu găsit nici o hârtie pe terenul mânăstirii. Fără ca maicile ceară, toţi au colaborat la curăţenie, au împachetat esele şi scaunele, lăsând totul în ordine. Cunoscuţi şi cunoscuţi au lucrat împreună într'un adevărat spirit de milie, aşa cum întotdeauna am dorit noi să trăiască porul ortodox din America. Ceea ce trebuie să ştie ıţii noştri din ţară este că, ortodocşii din America ıiesc într'un duh de ecumenicitate, indiferent de risdicţie. Nimeni nu se întreabă dacă această biserică u mânăstire este grecească sau românească. Ei intră, se agă, se spovedesc şi se împărtăşesc. Poate că că acest cru ar trebui serios desbătut la întrunirea Prea Fericiţilor ıtriarhi Ortodocşi din toată lumea. America are nevoie un patriarh, indiferent de ce limbă, naţiune sau culoare te. O ortodoxie care creşte cu 5-6% pe an nu trebuie pusă intereselor etnice, economice sau politice. Altfel ım dovadă de inconştienţă şi de duşmănie împotriva eşterii "Trupului Mistic al Domnului" care este Sfânta isericǎ. Există un curent al etero-docşilor către Biserică. u trebuie neglijat. In America, unitatea, de fapt, s'a alizat de jos în sus. Nu există zi în care să nu intre elerini de toate culorile, neamurile şi limbile la ânăstirea românească a Adormirii. Ei vin ca ortodocşi, ră să ceară binecuvântarea episcopilor lor. Acelaş lucru c şi preoţii, care în fiecare oraş sunt organizaţi şi fac ıcrul misionar împreună. Vorba unui Român American şugubăţ" "Noi oile ne împăcăm, numai ciobanii se ceartă de la brânză." In America, masele de credincioşi i-au depăşit pe episcopi. Oamenii simpli înţeleg mai bine decât unii teologi că Biserica trebuie să fie Cristo-centrică, nu etno-centrică, o comunitate euharistică şi nu un club. Aceste gânduri sunt provocatoare, dar tocmai acesta este şi scopul lor. Ele s'au zămislit din imaginea acestui Hram la Mânăstirea Adormirii din Rives Junction. Cât de universale pot deveni dimensiunile Ortodoxiei Româneşti, dacă nu ne pierdem în chestiuni de tradiţii mărunte, de naţionalism şovin şi de limbă! ❄

REPORTER

LETEA
George Leonard

Fiul lui Gheorghe şi Elena, născut în Sibiu la 28 Februarie 1968. A absolvit liceul "Gheorghe Lazăr," clasa de matematică-fizică, în anul 1986.

După sosirea lui în Canada, a urmat cursurile universitare la Western University din oraşul London, Ontario, între anii 1988 şi 1993 şi a primit diploma de Electrical Enginer.

Este un bun membru al Misiunii ortodoxe române "Sfânta Cruce" din London. Este un tânăr care posedă frumoase calităţi.

Sincere felicitări!

Bicentenarul Bisericii Ortodoxe în America

Acum două sute de ani, în America de Nord nu exista Biserică Ortodoxă, deşi erau mulţi creştini ortodocşi.

Exploratorii ruşi au ajuns în Alaska în 1741 urmaţi de vânători şi neguţători de blănuri.

Grecii au ajuns în Florida în 1768 şi au stabilit o colonie lângă Sf. Augustine.

In 1784, Ruşii au înfiinţat prima aşezare în Alaska.

Majoritatea acestor colonişti ruşi şi greci erau ortodocşi - dar erau laici care puteau să se roage sau eventual să boteze dar nu exista o biserică ortodoxă stabilă în America de Nord.

La 24 Septembrie 1794, un grup de călugări au ajuns în Kodiak, Alaska, cu scopul de a stabili o biserică. Ei au fost trimişi de Impărăteasa Ecaterina cea Mare să slujească Ruşilor stabiliţi în Alaska şi să propovăduiască Evanghelia, băştinaşilor.

In câteva săptămâni după sosirea lor a început construcţia Biserica Invierea Domnului din Kodiak, Alaska.

Biserica Ortodoxă din Nord America s'a desvoltat din acest umil început. In 1794 exista doar a parohie pe întreg continentul. In 1840, când Sf Inochentie (Venianimov) a fost consacrat Episcop, existau 4 parohii pentru mai multe sate din Alaska, la care un preot se ducea pe rând.

Ca urmare a numărului mare de emigranţi veniţi în Statele Unite şi Canada, a crescut şi numărul bisericilor. Astăzi sunt sute de parohii mai mult de 600-numai în cadrul Bisericii Ortodoxe - din Alaska şi Canada până în Statele Unite şi Mexic.

Bineînţeles că această creştere nu a fost continuă sau uşoară. Au fost ani de declin şi de conflicte, ca de exemplu perioada care a urmat după ce Alaska a fost vândută Statelor Unite sau după Revoluţia din Rusia.

Cu toate acestea, prin harul lui Dumnezeu Biserica a crescut şi va continua să crească.

De aceea sărbătorim Bicentenarul Bisericii Ortodoxe în America: Celebrăm începuturile misionare, slujirea ortodocşilor şi propovăduirea Ortodoxiei . . . celor care nu o cunosc.

Pentru toate acestea îi mulţumim lui Dumnezeu şi ne rugăm să binecuvânteze cu harul Său Biserica Ortodoxă din America de Nord pentru ca să crească şi să prospere.✠

Intrând În Împărăţia Lui Dumnezeu

cont. din Solia - Sept. 93

În urmă cu câţiva ani vorbeam la Universitate Statului Washington cu ocazia comemorăr Săptămânii Religioase. Unul din studenţi s'a ridicat şi a întrebat următoarea întrebare importantă: "C trebuie să facă o persoană pentru a deveni cu adevăra creştin-care este preţul pe care trebuie să-l dau spre deveni creştin?" I-am răspuns în seara aceea că exist două răspunsuri la întrebarea lui. Pe de o parte, mântuire este un dar de la Dumnezeu. Este dat gratuit tuturor. N nu putem să facem absolut nimic ca să merităm o legătur strânsă cu Dumnezeu prin Iisus Hristos. De aceea a fo Crucea. Atunci când a murit pentru noi, Iisus Hristos biruit roada păcatelor noastre, adică moartea. El a mur ca noi să putem trăi. Din mila lui Dumnezeu, tocmai d aceea citim în Sfânta Scriptură, că mântuirea este un d gratuit care se dăruieşte tuturor celor care se împreuneaz cu Hristos.

Acel frumos pasaj din Ioan 3,16 exprimă acest adevă foarte bine: "Căci Dumnezeu aşa a iubit lumea, încât p Fiul Său cel Unul Născut L-a dat ca oricine crede în E să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică." Iar Sfântul Apost Pavel ne re-aminteşte că: "harul lui Dumnezeu este via veşnică în Hristos Iisus, Domnul nostru" (vezi Roma 6:23) Prin Hristos, noi ne naştem din nou, în Botez, c naştere de sus înspre înnoirea vieţii. Ni se dă un înce nou în viaţă-fiind iertaţi de toate păcatele, eliberaţi d robia celui rău, şi plini de Duhul Sfânt pentru ca s putem urma un proces de maturitate în Hristos. Astfe harul Său este fără îndoială un dar gratuit.

Dar i-am spus studentului aceluia că mai există şi u alt răspuns la întrebarea lui. "O voi spune cât mai simp posibil," i-am spus, "dacă vrei să-L urmezi pe Hristos ve costa tot ceea ce ai. Va trebui să-ţi schimbi viaţa î întregime-şi să continui să încerci a o schimba tot rest vieţii-pentru ca să devină ceea ce El doreşte ca să fi Dacă duci cumva o viaţa sexuală imorală, te va cos aceasta. Dacă-ţi place să înşeli pe cei din jur, va trebui te opreşti din a face aşa ceva. Dacă foloseşti droguri sa te îmbeţi, va trebui să te schimbi şi să le laşi. Iar dacă eş tăcut, nedecis, cu dorinţa de a te retrage din viaţa zilnic şi nu ai destul interes pentru cei din jurul tău, va trebu să schimbi şi aceasta."

Trebuie să înţelegem că predica lui Iisus Hristos avut un mesaj central. Acest mesaj este numit Evangheli adică vestea cea bună şi se poate rezuma în cuvintel "Pocăieşte-te că s'a apropiat împărăţia lui Dumnezeu (Matei 3,2) A te pocăi înseamnă a te schimba comple

Cont. la pag. 2

nt. de la pag. 22

i da viaţa lui Hristos, înseamnă a spune "Da" lui istos şi să o spui din toată inima ta. De ce suntem emaţi la această viaţă de pocăinţă? Pentru că dacă em să intrăm în împărăţia lui Dumnezeu, va trebui să măm o poruncă de bază; va trebui să fim drepţi înaintea Dumnezeu. Ne pocăim deci, pentru că suntem drepţi-pentru că viaţa pe care o trăim este departe de aduce mărire lui Dumnezeu.

Oare nu este adevărat că dacă am privi sincer la otivele şi la faptele noastre, le-am vedea ca o adevărată sultă la adresa lui Dumnezeu? Noi urmăm din păcate dea noastră şi ignorăm voia şi poruncile lui Dumnezeú multe ori facem lucruri care pricinuiesc suferinţă tora-unora chiar suferinţă permanentă. Uneori ne toarcem puţin spre Dumnezeu, dar, atunci când dispar cazurile, ne întoarcem la cele ce făceam înainte şi ştim toţii aceasta.

Atunci când ne pocăim pentru prima dată, ne întoarcem tre Domnul nostru Iisus Hristos şi-i spunem cât de rău pare pentru felul în care ne-am trăit viaţa. Ca păcătoşi vrednici ce suntem, ne rugăm de milostivirea Lui şi ne credinţăm în grija Lui pentru restul vieţii.

Să fim sinceri. Dacă merită să dăm ceva din ale noastre ntru împărăţia lui Dumnezeu, atunci putem să spunem merită totul. Hristos însuşi ne chemă să ne lepădăm de t ceea ce ne-ar opri de a intra în Împărăţia lui Dumnezeu. ocmai de aceea a comparat El împărăţia cu o comoară cunsă în ogor. În momentul în care ne vom da deplin ama de valoarea nemărginită a Împărăţiei lui Dumnezeu, om face totul ca s'o obţinem. Această renunţare la ceea avem, este de fapt esenţa pocăinţei. Renunţăm la ceea nu trebuie să păstrăm de dragul bogăţiilor incomparabil ai valorase făgăduite de Iisus Hristos. Această decizie ste fără îndoială cea mai esenţială între toate deciziile care le vom face în viaţă.

Când ne vom încredinţa deplin în grija lui Dumnezeu, acel moment vom începe procesul plin de aventură şi bucurii a cunoaşterii lui Dumnezeu. Să ne gândim la aul din Tarsus, cel care a trăit în secolul întâi şi pe care cunoaştem mai bine ca fiind Sfântul Pavel, Apostolul ui Hristos. Acesta erea foarte bine educat în şcoala abinică evreiască şi, tânăr fiind, şi-a asumat singur esponsabilitatea de a-i persecuta pe creştini. Într'o bună i, fiind în drum spre Damasc, a fost orbit de o lumină parte puternică. Iisus Hristos i-a apărut din cer şi i-a pus "Saule, Saule de ce Mă prigoneşti?" După ce a căzut u faţa la pământ, Saul a spus rugăciunea de pocăinţă: Doamne, ce doreşti să fac?" Hristos l-a instruit să meargă a Damasc unde i se va spune ce are de făcut. Un om al ui Dumnezeu, Anania, l-a întâmpinat în oraş şi i-a onfirmat credinţa şi pocăinţa. Saul s'a umplut de Duhul fânt, s'a vindecat de orbirea lui şi s'a botezat (vezi aptele Apostolilor 9,1-19). După aceea, a vestit Cuvântul lui Dumnezeu înaintea unui mare număr de persoane dealungul activităţii sale apostoleşti.

Sau să ne gândim la Sfântul Policarp, care a fost foarte probabil botezat în pruncie în jurul anului 70, chiar în timpul descris în Noul Testament. Acesta a fost crescut apoi în iubire faţă de Dumnezeu şi în dorinţa de a-L sluji şi a devenit eventual episcopul Smirnei, în asia Mică, curând după începutul celui de-al doilea secol; pentru că persecuţia creştinilor a crescut în perioada de la mijlocul secolului II, Policarp, care era acum um om în vârstă, a fost chemat să aleagă între a se lepăda de Hristos sau a fi ars de viu. "I-am alujit timp de 86 de ani" a răspuns Policarp" şi nu m'a nedreptăţit niciodată. Cum aş putea deci să mă lepăd de Împăratul care m'a mântuit?" (Vezi, Martiriul lui Policarp, capitolul 9)Ars de viu pentru credinţa sa, Policarp nu este un exemplu de o convertire a unui adult, ci este exemplul creştinului privilegiat de a-şi trăi toată viaţa în pace şi în pocăinţă.

Eu locuiesc în Santa Barbara, California, oraş al cărui nume se datorează Sfintei Barbara care a locuit în Nicomidia în secolul trei. Tatăl ei era păgân şi se închina în mod fanatic la idolii păgâni, şi a făcut totul ca să-şi oprească fata de a avea orice mic contact cu creştinii. Şi totuşi, cumva, Barbara a auzit Evanghelia lui Hristos, şi şi-a încredinţat viaţa, Lui, prin Botez. Auzind de convertirea ei, tatăl a dat-o în mâna călăilor şi i-a tăiat probabil capul el însuşi. Viaţa ei curată şi dumnezeiască şi faptul că a fost gata să moară pentru Hristos au fost o mare laudă pentru Hristos dealungul veacurilor.

Un secol mai târziu, în nordul Africii, o altă femeie creştină, Monica, a dat naştere unui băiat căruia i-a pus numele Augustin. Deşi crescut într'o casă creştină, Augustin, întocmai ca mulţi dintre noi, l-a ignorat pe Dumnezeu şi a ales să trăiască numai pentru sine. Astfel, acest tânăr atât de înzestrat cu talente de tot felul a urmat calea unei vieţi în care a dobândit mari onoruri academice dar în care era şi multă imoralitate şi când a ajuns puţin peste douăzeci de ani a simţit cât de goală şi săracă îi era viaţa. În autobiografia sa atât de binecunoscută, intitulată Confesiuni, Augustin vorbeşte despre felul în care s'a dat lui Hristos. "Ne-ai făcut înspre Tine Doamne" scria el "şi neliniştit este sufletul nostru până când se va odihni în Tine." Sună ca şi cum el ar fi venit la Hristos, printr'un proces de eliminare. Nimic altceva din toate cele ale lumii acesteia pe care la încercase deja nu i-a dat ceea ce îi dorea sufletul. Sub povăţuirea părintelui său spiritual, Sfântul Ambrosie, Augustin a început să crească în harul lui Dumnezeu. Eventual a devenit Episcop şi unul din cei mai cunoscuţi scriitori şi gânditori creştini, din toate timpurile.

Spaţiul din păcate nu ne permite să vorbim despre Sfânta Ecaterina Egipteanca, despre Sfântul Ioan Damaschinul, Sfântul Maxim Mărturisitorul, Sfinţii Chiril

Cont. la pag. 24

Cont. de la pag. 23

şi Metodie, Sfântul Grigorie Palama, Sfântul Serafim de Sarov, şi toată ceata de sfinţi care şi-au trăit viaţa sub domnia lui Hristos şi ca moştenitori ai Împărăţiei lui Dumnezeu.

Pe lângă iubirea lor faţă de Hristos, aceste persoane au mai avut cel puţin încă o însuşire comună. Toţi au crescut în cunoaşterea lui Dumnezeu şi în slujirea Lui în Biserică. Acest detaliu este foarte diferit de ceea ce se învaţă astázi în multe locuri care se pretind a fi creştine. În mod foarte tragic mulţi din cei care folosesc numele lui Hristos, s'au îndepărtat cu bună ştiinţă de calea pe care a lăsat-o Hristos şi pe care au urmat-o aceşti eroi ai credinţei pe care i-am descris mai sus, încât ceea ce rezultă din rătăcirea lor este faptul că cei ce-i urmează se află într'o situaţie din care este imposibil aproape de a-L cunoaşte pe Dumnezeu. Această realitate, împreună cu Hristosul fără Biserică al tele-evanghelismului, i-a determinat pe unii care vor din tot sufletul să-I slujească lui Hristos, să încerce să se descurce singuri în calea mântuirii. Dar nici această variantă nu este viabilă.

Să vă dau un exemplu. Să presupunem că aţi face o călătorie în Cairo, Egipt. Într'o bună zi vei şedea după amiază la o masă pe o stradă foarte aglomerată ca să serveşti un ceai. Deodată un tânăr, cu accent puternic îţi cere permisiunea să se aşeze la masa ta. Puţin surprins, îl inviţi totuşi să ia loc. Curând vei afla că numele lui este Ivan şi că este un Comunist foarte convins din Moscova care a venit pentru o călătorie scurtă de vară în Cairo. După un timp, Ivan vă întreabă să-i spuneţi câte ceva despre viaţa în America, inclusiv despre ce înseamnă a trăi într'o democraţie. Probabil că vei începe prin a-i spune despre menumăratele ocazii pe care le oferă vieţii lumea afacerilor, despre ce înseamnă a avea proprietăţi. După aceea, vei vorbi puţin despre viaţa politică, despre votul cu adevărat liber şi despre procesul electoral. Îi vei spune despre felul în care este administrată ţara la diferitele nivele. Vei fi sincer în legătură cu unele neajunsuri ale sistemului, după care vei face câteva remarci de încheiere care se vor referi la libertăţile de bază care sunt garantate în cadrul unei democraţii.

Dar, înainte de a termina, Ivan te întrerupe: "Aceasta este!" exlamă el cu multă emoţie în glas pentru prima dată "Aceasta vreau să aud!"

"Ce adică?" întrebi uimit.

"Vreau să spun că doresc să îmbrăţişez democraţia! Este mai bună decât ceea ce avem noi Comuniştii. Mult mai bună. Chiar în acest moment, îţi spun sincer că mă voi dedica democraţiei!"

Esti pur şi simplu uluit. Nu ai mai văzut aşa ceva în viaţa ta. Abia în urmă cu o jumătate de oră ai făcut cunoştinţă cu această persoană, şi te vezi dintr'odată în faţa unui convertit la ideile democratice. Stai şi te gândeşti câteva clipa, după care îi oferi îndrumarea ta.

"Ei, să vedem Ivan. Aceasta înseamnă că va trebui s facem nişte planuri pentru a te duce în America şi a t face cetăţean american."

"Ce vrei să spui?" întreabă Ivan "De ce să vin î America?"

"Pentru ca să-ţi poti trăi viaţa în democraţie şi s înţelegi singur ce înseamnă această libertate" îi vei explica

"Dar casa mea este la Moscova" răspunde Ivan. "N am nici o intenţia să mă mut de acolo. Voi studia şi vo învăţa democraţia singur. Voi învăţa Constituţia pe di afară voi învăţa Legea Drepturilor; doar pot să mă abone la Arhiva Congresului."

Te doare inima. Ceea ce spune el nu este viabil, iar t ştii că nu va reuşi nimic pe acea cale. Cum ar pute cineva să se dedice democraţiei în acelaşi timp trăind î Comunism? Este absolut imposibil. Din păcate, însă Ivan nu poate înţelege aceasta. El a simţit democraţi numai la nivel mintal, iar aşa ceva îl ajută prea puţin sa deloc.

Exact aşa, şi chiar mai rău, este situaţia celor can încearcă să-L urmeze pe Hristos-oricât ar fi de zeloş fără ca să fie parte din Biserică. Se prea poate ca ei să fi sinceri, dar nu vor reuşi niciodată să-L cunoască în afan Bisericii. Trebuie să trăim în Trupul lui Hristos, să fin hrăniţi cu Sfintele Taine, să fim instruiţi în adevărat credinţă şi să ne închinăm la altarul Bisericii dacă dorin să ne împărtăşim de sfinţenia şi îndreptarea care condu în spre uşile deschise ale Împărăţiei lui Dumnezeu. ❁

(va urma)

Păr. Peter Gilquis

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Second Class
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

ORTHODOX INSTITUTE
2400 RIDGE RD
BERKELEY CA 94709-1212